

وكل
وال

فصل الماء

الكلمة جمع واسمح مستف願 قلبت الاخيرۃ همزة وقد تقدیم
فیغولون الا والی -

ہبیل - سبیل لفتحین بے فرزندن یقال
ہبیل اسے کھلتا - اہبیل اسی آنکھل، سبیل
با فتح نکول سبیل بالفتح را در حسبہ الذا مفتحی
م سبیل بیانی پخته مردم و شتران گرالونگ
سال خور دہبیل اہبیل ایضاً اگر ان کردن گوشت
کسے بار جل سبیل لصفہ منہ استبیل نیست شد
و تجیت کردن یقال اہبیل خلعت اسی عکش
متبل کذا بہبیل صیاد فریبند و زد پیپ بہبیل
اسی محتمل سبیل رعن افت اک دنام بته که در کبه
بو دہبیل رفتار کفتار نگ کنون زائدہ -

ہبیل - بتھمال - بتھلان نیک بار یعنی
ای رفع افت اک دن بتھلان کو کہ سماں بتھل
رف اک دن نعمت منہ -

ہبیل - بتھلہتہ سین پوشیدہ گفتہ -
ہبیل بتھل - نہیں پست میان کوہ تھبیل غش
شنا نیڈن و دشنامدادن - و پھوب و تازیانہ
انداختن پوچل شتریزرو و مردا حق - داشت
بے اشان و زین ناہموار -

ہدل - پھدل - کبوتر نزو بانگ کردن وی
ارتفاع افت اک دن یقال الدمل فرج کان ملٹ
حمد نوح النبی علیہ السلام فصاد جارح من
جو اسحاق الطیر قالوا فلیس من حامۃ الا و بے
تکنی علیہ بدل فرو رکردن چیزی را در عین
اک دن و پنج آو گان کردن شترفصیل بادل
در از پیغ و ذکر که مایسح ہمین فتحیں مصدر

گذاشتمن در عین اک دن یقال و کل ای نعشر و اسر
سو کول ای را کم - موکله بر کید گیا اعتاد کردن -
ولول - ولولت - ولول - ہانگ و فزاد
کردن زن -

وہل - وہلہت - ترس و تقویت اول و بڑہ اے
اول شی - وہل لفتحین ترسیدن رمح کافت اک دن
وہل نعمت منہ ستوہل مشک - وہل ایضاً غلط و سکون
در چیزی یقال وہل فیہ و عتہ وہل بالسکون لد
بجای رفقن که مراد آن نباشد رفع افت اک دن
وہل - وہل - واسے - وختی - و نام و اوی
در جنم یقال و پیغ و دلیل زد فی اللندیہ و بلاد و مل
علیہا الہما و فقول و لیلہ و یقال وہل که وہل پار
الرفع علیه الابتداء والنصب علی اضمار فعل فذوا
اخفته لم کین الا النصب -

وقل لفتحین کسانے کے از شراب نکم سیر شوند
بادل سکھے -

و دل - السقاہ یدلہ و دل اخنفہ یعنی مشک
شیر را غبیا شد -

ور تسل کسندل بلا و کار بزرگ و نسلی شلد
و سو نفعه -

و هل - چیزانگ ک و فلکہ افلہ ای تھریہ و پیٹ
و اغلی بافع او و افرو و قلکتہ تو فیلا فرا و ان کردم
اور آ تو فیل نوئے از ریحان ست کہ بہ فارسے
ار و شیران گویند -

وہیل - بن سعد بن الحکم بن الشعاب بولین
منم علیه بن درک الوہیلی الحدث -

بتر - تو قل برآمدن بزرگی و جرآن بر کوه و علوہ نام شاعر
و غل - و غول - در درخت رفتہ و نہان شدن
و غل بیکون ہ برجس شرب کسی ناخانہ و در آن
و آغل نعمت منہ رفع افت اک دن و شربابی کے واصل
خورد - در و فرمایہ و جارہ یقال ای عن ہلال امر
و غل ای تبد - و غل رک دخوار آیصال تیر رفت
تو غل در و رخدن و رفت -

و قل - و قل - درخت بقل - و برآمدن بزرگ
رفع افت اک دن تو قل بکوه برآمدن یقال منہ و غل
و قل یعنی العاقف و کسر را مثل جس - و فی المش
او غل من غفر و ہب و لہلار و روتا ای الوع و فرس
و قل اذ احسن الدخل بین اسجاں -

و کل - و کل - لفتحین و کلہ مثال بجزة
و تکنہ اسی عاجز بکل امرہ ای غیرہ و شکل عاید بکل
لفتحین نام جای و دا کلت الداہرا ای اسارت
السر - فرس و کل شکل علی صاحبہ فی العدو و مفتح
ای العضر - و یقال دا تھیسا و کال ہا فتح و الکرن
ای کل - و کل - تو کل و کل گردانیدن و
گذاشتمن کار را کسے و کار لیہا فتح و اکسر اسم فی تو کل
اعتراف بجز و اعتماد بر غیر خود کردن تکلان باضم
اسم فیہ و تکنہ تلی غلان فی امری ای اعتماد
و اصلہ و تکنہ تکبہ التوا و پار لانکسار ما تکلماہ
ابلست منہا التوا فاغفت فی تاد الاتصال فی ثبت
علی پلادا ذنام اسماہ من المثال و ان لم تکن نیما
تکبہ العذ قہمان التوا را صلیتہ لان بہ الادنام
لام بخونہ کارہ فی حال فین تکبہ الاسم تکلہ تکلان
تختہ - تختہ تجاہ - تراٹ تقوی فیا ذا صفرت تکت
تیکلہ و تیکلہ لاصیعی الوا و لان نہ حروف الرست
الا سهل تثبیت فی المعرف و اجمع - و کل و کول کار کسے

<p>ہمشل</p> <p>مندر عج ک اوند ۲۷ آہول ہدل بختان است تندل نیست شدن لہما و فردا فتاون شاخہا د رخت ہمال بالفتح شارخ سرفرو آوراده۔</p>
<p>ہپھل</p> <p>ہڈل - ہڈل - بکسر پتن جامن کشمہ ہڈل منال بکھل ریکس بیار درخت۔</p>
<p>ہڈل</p> <p>ہڈل - ہڈل - بالضم مرد سبک و نیر سبک و شل خرد زدایل حج - ہزو دام چنباں ہیز دن امد بول شتر - داضطراب کر دن دردو بدن و بندیدن ولو و بیوداں اسنا دا ذخض - ہیز بھٹا اتھی اذکار و نام مردی ہجکی مسوہم۔</p>
<p>ہر جل</p> <p>ہر جل - ہر جل - نو جل - رحصار -</p>
<p>ہر جل</p> <p>ہر جل - ہر جل - بشار شوریہ ہج جھاں تیز دن بزم زاده ہج جل - قدرگز بہ نیز -</p>
<p>ہر جل</p> <p>ہر جل - ہر جل - باکسر دراز -</p>
<p>ہر جل</p> <p>ہر جل - ہر جل - بکسر پتن علی وزن خندان ملک روم دیقاںی ہر جل بوزن داشق -</p>
<p>ہر جل</p> <p>ہر جل - ہر جل - علے وزن برداونہ دخشد شگرف انعام لزان سرین ہر اکلا جا حسے سونج دریا -</p>
<p>ہر جل</p> <p>ہر جل - ہر جل - پر کندن موسم شوہر اسیں خوبیے افتاب -</p>
<p>ہر جل</p> <p>ہر جل - ہر جل - نو عج اور خثار و دوہن -</p>
<p>ہر جل</p> <p>ہر جل - ہر جل - صد چھ رمح فت اک -</p>
<p>ہر جل</p> <p>ہر جل - ہر جل - غرمی دفعہ نیز نہ لائیں مجھوا و تہرستہ نہ لاغن غدوں و ابل جھاں یعنی ہر جل القوم اذکار صفات مو اشیم سشنا سے تخط گئیں -</p>
<p>ہر جل</p> <p>ہر جل - دیقاںیا میں ہر جل - پلچھہ ماںی ٹی -</p>

<p>پریل هر اعلاء پر اعلاء پر گھنیل پر گھنیل پر بخجل پر بخجل پر بخجل</p>	<p>پریل کس جل مرد سیار ہوئے وڑو پیدہ ہوئے کر سر خود راشانہ نکند و گران جان۔ ہرا علله۔ فرمایگان۔ پر اعلاء۔ آدادرہ واصطہا ادا لازام۔ پر بخجل۔ الوجل۔ برآمد و چوچ دو رفتار کر دے۔ پر گھنیل۔ بافتح موصھے۔ پر بخجل۔ کفندگران۔ ہندویل۔ کونجیل دفرک مرد گول سُست دنما قوان۔</p>	<p>مکان سیل ای مخفیت حمال بافتح کذک ک استیال ترسانیدن تھویل ترسانیدن تھادیل کارہائے ترسانیده در نگہاے گوناگون تھویل سو گند باقش خورندہ چوکہ آقش کر پوسی سو گند خورند و آن در چاہیت پودا سست تھویل ای غذا خود را ب پیرای ولہاس آر استن تھویل ترسانیدن شتر بد انچہ خود وار در صورت گرگ نمای پوسے کاکہ بالخفیہ خر من ماہ ہبکول علیہ فعمل مرد سبک۔</p>	<p>پر بخجل۔ رو ان شدن اشک رمع ف ا ض اک ہبہ لان کذک کسیقال ملت ہینہ ای فاضت و انہلات مثلہ ہبہ لغتین خشنان بچر گزار اشتہ بے شتران مثل نخشش الا ان النفسش لا یکوں الا سیلا و اصلیکوں لیلا و نہار ایقال امل سبل ہا لان ہمال ہوالیں کلہان انت و ترکتہا ہل اسی سدمی پلارع و فی الش اخليطا المرعی ہا سل۔ دہلی ایضاً آب کر اور اباد دارندہ نہاشد آہمال فرو گذاشتن جزے را بخو و قمل سخن ک آن لاستعمال کھنندہ۔</p>
<p>پلیل پر بخجل سیل پر بخجل سیل پر بخجل سیل پر بخجل سیل پر بخجل سیل</p>	<p>پلیل یلیل لغتین کو نہیں دندان ہالا و کٹھی آن رحل ایل بشد پر الدام و امرأۃ یلڈ و لقمان لیلیل نام مو ضعے۔ پیسل۔ قبیله ایست او فرش خواہ و بالباء الموحدہ قبیله ایست و گیر اسخنے بنی حامربن ابے۔ پولو۔ بالضم جداحمد بن محمد البیمن۔</p>	<p>پر بخجل سکفر جل جو دن خوش ادا مام۔ ہتملة۔ نباہی و آیخنگی۔ قوس پیپھل سکھر ش کمان سبک تیر۔</p>	<p>پلیل یلیل لغتین کو نہیں دندان ہالا و کٹھی آن رحل ایل بشد پر الدام و امرأۃ یلڈ و لقمان لیلیل نام مو ضعے۔ پیسل۔ قبیله ایست او فرش خواہ و بالباء الموحدہ قبیله ایست و گیر اسخنے بنی حامربن ابے۔ پولو۔ بالضم جداحمد بن محمد البیمن۔</p>
<p>اتنم اہجم اہم اہتم</p>	<p>فاتح دنام مو ضعی لشام آج لغتین ایضاً نام حسنی از سنگ در مدینہ۔ و هر خاک کچھار سوی سلح باشد تھل الاصحی ہو سخت، و شغل آجام کچ دا جو الاما اے اشتد حرہ۔ و تاجت النار مشل تاجت دان لہا لاجھا و اجھا۔ و فلان تیا جم علیہ فلان اے اشتد غصہ علیہ و تکب۔ اہم۔ اہم۔ رو سے پوست آہم آد منج کچ۔ مشل رخچت و ار غصہ، اوی زمین اوہنہ درون پوست از جانب گوشت بشترہ پیر دل پوست</p>	<p>یا شہد رمع ف اک ۴۳۲ اے عده علیہ اثنا دو ما قوم۔ اشیام در بزہ افگنستان تا شہم بزرہ نہست کر دن تا شہم خود را بزہ کار دیں و بار ایستادن از بزہ اغام پا داشت بزہ قول تھویلیت اثنا ام۔ ناقہ اخنہ تو ق اثنا ات اہستہ اہجم۔ اہجم۔ غیشہ آچات اجم اجام اہم آجام کچ۔ کا قلنا فی ثرۃ آج لغتین ایضاً بستہ آہدن از کب نوع طعام دمع ک، افت ۴۳ اہجم نعمتہ مسند علیہ۔</p>	<p>فاتح الالف و عذر العامت المتعجبین نقولون انسافی ما تم فلان والصوات و میں یقانی مناہ فلان ما تھم کچ۔ اتنم نام و اہمی اہتم۔ باکسر بزہ۔ و خرم اہم بزہ کار شدن رمع کاف ۴۳۲ کا تم اتنم اتھم نست منہ۔ و ائمہ ائمہ</p>

شل عنق واعناق - اکم گاکتہ سرین گاکم جمع -
والهم - الم - درود در کردان رفع ک اف ۳۴ و
قولم الست بیٹک در دنگنم شدی که قولم رشدت امرک
اسکا الهم بیٹک و رشد امرک - تعالیم در دیافتیں آیات م در د
رسانیدن الیم در د گیتن -

الحمد - أَقْمٌ - بالضم أصل هر جزئي و مادرات تستدعي
و أصل الاسم أَقْمٌ و بفتحه يطلق اهتمام و يقال الاهتمامات
فإن اسماً الامات لبيانهم و تصغيرها اسمية وهي أيضاً اسم
امرأة - ويقال يأْمَت لافتعل و يأْبَت افعل بجهل
الثانية من يأْرِ الاصناف و يوقف عليها بالهاء - أَقْمٌ بفتح
العلم شكل آخر للثانية ثُبَّت ببيان دوارة استثنى المشتوى
ولأن أَقْمَ القرمي مكَّة أَقْمَ البيض شتربرغ أَقْمَ القوم
رسيسم - أَقْمَ النجوم المجرة - أَقْمَ الطريق راه بزرگ
ويقال هو الضبع - أَقْمَ الدلنج پوسٰت مفرد سراجم
المراس أيضاً أَقْمَ اصحاب خبر أَقْمَ الكتاب لوح
محفوظ و سورة فاتحة قوله تعالى هن أَقْمَ الكتاب ولم
يتعذر اعتماده على الحكمة و هو كما يقول الرجل ليس
معين فتقول شخص معين كفاح عليه و كذلك قوله تعالى
واجعلنا لكنتين إماماً - أَنْتَهُ كروه از هر جنس حیوان اعم

حج - وفي الصحيح لولانا الكلاب انة من الامم
الاشرطة القبلها و به في الفرق واحد وفي المعن جمع كالمقى
د بالامي مردم يقال لهم حسان الوجه طوال الامم
وراه وين و شريعت يقال فلان لا امة لاسع
لا ايمان ولا تحمله تعالى لفتح خبر ابي ابي حمزة من
وهنكلام قوله تعالى و اذ از تبعد امتة و قوله تعالى ولكن
اخرين ما حذف المعاذب التي امهات متعددة و ذر رائحة بالكسر
لتحت و طريقت و دين و هى لغة في امة و قوله و ملائكة
امى ويل لامه حذفت كثرة في الكلام ويقال في الشاعر
و حذف زيد تزيد عمنى انت زيد فلما حذفت الالف

رسن رارع ف اک ۲۴ و بالذراوا مجہرہ ایضاً۔ آنڈم
بالضم والتشدد پ دندان ہائیقال غلان بحر قطعہ الارام
و دندان می خا یہ ہر سے دسنجک و چار تین کار و مڑا
کاشت مجید و ایسا تخلق۔

ازم از مته سخت و قحط ازم سخت شدن سال
رعن ف اک دیقاں از م علینا العہ و یقاں اسما
سته از هم از ما ام استا صشم و لازمت کردان یقاں
ازم لصاجد ای لرم و گزیدن و بازایستادن از پیزی
د پر پیزی کردن و فی الحدیث ان محمد غرسال اخیر
ابن کلدنه ما الدوا و خصال لازم یعنی احیتہ و کافی
المرسی و شرط اسخن تا فتن و بغیر مجھیه ایضاً و مرذکره
و تو عی از گرسی تا فته ازم رک دیم آنکه بهما فراهم و از
تا زم بسیار قیم بودن بجایی کامزه شکی جایی و راه
شکی و حرب جایی آگزین جایی میان مشعرو میان عزیز
اسسم - اسما مته - بالضم اسم علم شعر یقاں نه ا
اسما مته عاویا و نام مردیے -

اٹھم۔ اٹھم بختیں خشم اضاتح۔ و خشم
گرفتن راعی کافی اٹھ نام کو ہی۔
اطم۔ اطمیش اجم حسون لاہل دنیہ و امیجع
آظام ال واحد اطمیش اکتے۔ اطم ادھبیت با اضم و
بختیں نام سخت درین آظام ہا لفڑی قبض شکر
یقانی و تطم۔ ملے المرجل۔ و بعیر ما طوم و اطم الپھردا
لم سبل من دار۔ اطمیت جامی اتش افر و ختن اطوم
با فتح سنگ پشت و فلان تیا ٹم علیہ اے تیا ٹم
اے شد غضبہ علیہ۔ و تا ٹم المیل شترک کرد

اکم اکمه بقیعات پنجه و المجمع اکمات و اکم پیشین
و جمع اکم اکام باکسر مثل حبل و جبال و جمع اکام
اکم پیشین مثل کتاب و کتب و جمع اکم اکام

او مترادیضاً گزیده قوم یقان جملت فلانا او مترادلی ام
او سوچشم یعنی روکاهاریل شنود و فلان مودم بشیراے
و جمع لیین الراسته و خشونه والبشر ته. او متراد بالضم گندم
گونی و دستیلت بیکروی. و سخت پسیده شتر یقان

بعير آدم وثانية دماد وابن حمودي قال مهوا الآباء
الأسود المقلتين من الأجل - آدم مرد كندم كون
آدم بالضم سج - وپرآدميان وهو أبو البشر
عليه السلام والسلام وأصله سبز قين لاش فعل
لدا نسمة ثوا لثا بيت غازا حركتها جعلتها وادا وقتلت
ادا آدم في المجتمع لأن الغائب عليهما الوراء وليس
لهم اصل في السياه معروفاً عن الاختلاف ۴۰۰ م

اکرم صارم - نشان و علم کرده بیان بجهت
راه بر پای گفتگارام اور دمچ - و قول تعالیٰ
اکرم ذات العالیٰ نم لم یجعف جعل ارم اسم و لیم
بضرفه لاش جعل عاداً اسم ایهم و ارم اسم القبیلہ و
بدلا منه و من قراره بالاضافه ولم یصرف جعله اسم احمد
و اسم بلده - آرم بالفتح - بفتح و درخت و بفتح سروان
و یقال ما بالد ارم و ارم ای احمد - و ارم علی الحسی
یا ارم بالكسر ای عض عليه و ارم بالفتح ای اکله رمع و
کے ۲۴ و یقال ارم است الشیخ یا موانا ای اکلت کل
شی و منہ شیخ ای استا صلوات ارم سمعت مان فتن

الملحق

ام
ام
ام

1

وَشَعْرٍ بِجُوْنٍ لَّهُوْنَ نَفْكَبْ بِخَرَانِيْ. اَخَالْ بَانْ تَمِيمَ
اَوْ تَمِيمَ- اَمِيمَتْمَ اَنْكَبْ وَتَمِيمَ اَمِيمَتْمَ. وَتَوْلِمَ مَا لَهُ كَامَ
وَعَامَ اَمِيمَتْمَ اَمِيرَاتَهُ وَمَا شِيتَهُ حَتَّى مِيمَ وَلَعِيمَ فِيهِانَ
اَلِ الْلَّبِينَ وَلَاهَانَ اَلِ النَّسَاءِ- . وَيَقَالُ الْحَرْبُ مَا يَنْتَهِ
اَمِ قَتْلُ الرِّجَالِ قَتْلُ النِّسَاءِ اِيَّاهُ مَنِيْ- . وَيَقَالُ الْأَمْتَهَا
وَأَيْمَهَا مُشَلَّ اَعْتَهَا وَاعْجَمَهَا- . الْأَيْمَ مُخْفَظَهَا وَقَالَ اَبْنَ
الْمَكْبَتَ اَصْدَلَ اَيْمَ بِالْمَسْهَدِ يُرْخَفَ مُشَلَّ لَتَيْنَ لَغَيْنَ
وَلَتَيْنَ وَلَتَيْنَ اَلْيَوْمَ حَجَ- اِيَّمَ دَوْدَمَ حَجَ- دَوْدَمَ
كَرْدَنَ- زَبْجُورَ خَادِرَ اِيَّقَالِ مَنَهُ كَامَ الرَّجَلِ اَمِ
وَخَنَ عَلَيْهِ الْخَلِ- .

آیام - کو ایکم بضمها و لیقان ابیقة در راه است
ہے نخلکہ یا نہ در میان آن ہر دو را کو ہیست
واہامہ باضم این غطفان فی چرام و این سلمہ
و این ریحہ فی السکون و این وہب الشہ فی
خشیر و این جشم فی بنی خضاعة و ما سوا هم فاساقہ
اویسم الشعلی - کنز بیرونی -

او دیگم اشتبهی - گز بیر صحابی -
اشتم ب علی فلان - در وفاک شد ارعک اف
لغتنی از تم اشتم به پشم دوده است پطر
احد طکمه - بالکسر و فتح الطارثان خنجره
اثام - کسحاب و ساهاط و امیرا فرید دا پرسی د
مردم او جمیع ما علی وجه الارض -

فصل ایکا

بِحَرْمٍ - بِجَارِمٍ - بِالْفَتْحِ سُخْنَىٰ -
بِدَرْمٍ - ثُوبَادُو وَبِدَرْمٍ - بِسِيَارِ رِيمَانِ تَرْجِيلٍ
ذَوْبَدْمٍ بِسِيَارِ كَوْشَتٍ وَقَيْلٍ صَاحِبِ رَامِيٍّ
وَحَرْمٍ وَقَيْلٍ سَهْلٌ عَاقِلٌ وَقَتْ الْغَضَبِ -

برم - برم یعنی ستوه و ستوه آمدن رفع
ک افتادن یقال برم ہائی سند و تترم مثلث

فَقُلْتَ أَمْ شَاءَ رَبُّكَ مِنْ بَلِ الْأَرْضَ مَا لَقِعَ بَعْدَ بَلِ الْقَيْمَنِ وَ
بَعْدَ أَمْ مَنْظُونٌ وَتَقُولُ فِي الْاسْتِفْهَامِ بَلِ زَيْدٌ مُنْظَلِقٌ
لِمَ عَمِرَ وَفَاضَ بَهْتَهُ عَنْ سُوَاكَهُ عَنِ الظَّلَاقِ زَيْدٌ
وَجَعْلَتْهُ عَنْ عَمِرٍ وَفَامِ مَهَانِطِنْ مُسْتَغْفِلَامِ وَأَضْرَابِ
وَقَالَ إِنَّهُدِ تَعَالَى لَمَّا رَأَيْهَا فَيْهُ مِنْ الْأَرْبَعَةِ الْعَالَمِينَ
أَحَمَّ يَقُولُونَ افْتَرَهُ وَنَوَّالِمِ كِبِينَ اصْلَمَ اسْتِغْفَارَ الْعَالَمِينَ
فَوَلِمَمِ يَقُولُونَ افْتَرَهُ شَكَّا وَلَكَنَّهُ قَالَ نَهْ لِتَقْدِيرِ صَنْعِهِمْ
ثُمَّ قَالَ بَلِ مُواحِدَتِي مِنْ رَبِّكَ كَانَهُ رَادَانَ
يُنْبَهُ عَلَى مَا قَاتَ لِنَحْنِ قَوْكَبَ الْرَّجْلِ اِنْجَزَ اسْبَابَ الْكَبِيْكَ
أَمِ الشَّرِّ وَإِنْتَ تَعْلَمُ اَدِيْقُولَ الْجَنْدِ وَكَنْ اَرْوَاتِ انَ

تفصي عنده ما يصنع - وتدخل ام علي بيل بيل على ام
لقواك ام بيل عنده ك عمر و بيل تاميني ام عمر و . و
لا يدخل ام علي بالالفت لان الاصل ما وضع للاستفهام
حر فان اصد بها الالفت فلان تفع الا اول الكلام والثاني
ام تملأ تفع الباقي و سطوا الكلام و بيل انا قيم ستام الافت
في الاستفهام فقط فلنفك لم تفع في كل موارع
الاصل و ام تدقق تلامدة في المشعر كلامي قوله (رع)
يا استدام ما كان بشي رقصاب العين ما كان .
او م - تاما و هم - فرب و كلان خلقت كر داين
علفت سور راما قدم بزرگ خلقت و بزرگ سراوا (م
بالضم حرارت تشغلي) .

ایم کم - بیو و رجلی ایم سوا و کان تزوج من
قبل او لم تزوج و امرأة ایم البعض بکراشتا و شیپا
آلامی رج - و اصلها ایم فقبلست - ایم ایمه ایوم
بیوه شدن رفع ف ایک ۲) یقال امت المرأة
من زوجها في احادیث انه كان تبوز من الامية
تائیم بیوه گردن یقال ایمه اشد تائیه - و تائیت المرأة
وتائیم الرجل زمان افادت لا تزوج - و یقال کلی
امرئی تغییر من المعرس او منها بغیره قال الشاعر

سقطت الیاد من عهدی - و یقال لا ام که پر زم
و دعا رعلیه در بجا و ضع موضع المروح - آنکه بالفتح
آنگه کردن یقال آنکه و آنکه و آنکه بعنه امی قصده
و شکستن آنکه باشد که سر که پر پوت دلخواه
باشد آیین مرد مانع تباہ شده ناموم مثله ما یعنی
حجر لیشخ به الراس آنکه هج - و یقال للبیسر
الحمد لله تعالیٰ لذات نام ناموم آنکه باکسر عیش غازی
کرون در عین فاض - یقال ام القوم سنه
المصلوحة ایتمام افتاد کردن و امانت المرأة امی
صارت آنکه امام باکسر عیش روائی هر جزو اهل

اَوْ حِمَةٍ عَلَى اَفْعَالِهِ مُشَلٌّ بِنَارٍ وَكَانَتْ فَادِعَاتِ الْمَيْمَ وَ
تَقْبِلَ حَرَكَتِهَا اَلِيْ ما قَبَلَهَا فَلِمَا حَرَكَهُ بَأْجَلُهُ بَأْجَلُهُ شَفَقَ
لِلْمُهَرَّبِينَ وَشَفَقَمِنْ جَمِيعِ بَلْدَتِهِنَّ هَزَرَتِهِنَّ وَتَصْفِيرَ اَوْ دَيْمَةَ
تَقْبِيلَتِهِنَّ وَأَوْلَى لَفْحَتِهِنَّ مَا قَبَلَهَا وَقَبْلَ اِيجَاهَهُ بِالْمَيْمَ وَبَلَدَ
عَلَيْهِ وَكَتَابٌ قَوْلَهُ تَعَالَى وَكُلُّ شَيْءٍ اَحْصَنَاهُ فَفَيْ
اِنْسَامِ تَسْهِيْنِ اَمِيْ فِي كِتَابِ عَنِ الْمُحْسِنِ وَسَطْرِ جَوْبِ
وَخَشَبَدِ رَازِ وَكَلَادَهُ زَهْيِنِ كَرَادَهُ رَادَهُ قَوْلَهُ تَعَالَى وَانْهَا كَيْمَانِ اَمِيْمَ وَزَنِ
اَمِيْ طَرِيقِ - اَمَامٌ بِالْفَتْحِ بَيْشِنِ يَقَالُ كَمْتَ اَمَامَهُ رَازِ
قَدَ اَمَمَهُ - اَمَامَهُ بِالْفَضْحِ نَامِ نَسْنَهُ اِيجَاهِ بَغْتَتِهِنَّ نَزَدُ وَرَ
نَزَزَ وَبَكَ وَچَهْرَهُ اَنْدَكَ يَقَالُ اَخْذَتِهِ مِنْ
اِيجَاهِيِّي مِنْ قَرْبِ وَرَاسَ الْكَوَافِرِ اَلِيْ اَمَامَهُ اَمِيْ بَسِيرَهُ وَدَارَهُ

اَتَّقْمُ وَارِدَة اَمِي مَقْنَا بِحَتْهَا - مَوْاقِمُ بِالْمَشْدِيدِ وَالْمَدِيدِ
مَقْنَارِبٌ - تَّاَتِمُ مَادِرَخُواَندَان آَمِ التَّحْفِيْصُ مَعْنَى لِيَا
فَنِي حَرْبٌ عَطْلَتْ فِي الْاسْتَغْفَارِ وَلِيَا صَنْعَانِ
اَحْدَرِهَا اَنْ لِيقَعْ مَعَاوِلَه لِالْلَّهِ الْاسْتَغْفَارِ مَعْنَى اَيِّ
تَقْوِيلٍ دَرِيدٍ عَنْكَ اَمْ عَمْرُو وَالْمَعْنَى اَيْمَا عَنْكَ وَا لِثَانِي
اَنْ يَكُونَ فِي قَطْعَةٍ عَمَّا قَبْلَهَا خَبْرَا كَانَ اَوْ اسْتَغْفِيَا تَقْوِيلٍ
فِي لِهِ خَبْرَا نَهَا لِلْأَبْلَى اَمْ شَاءَرْ يَا فَتَنِي وَذَكَرٌ اِذَا تَوْهِيَتْهُ
اَوْ يَلْخَاثِمُ اَوْ رَكَبُ النَّطْرِنِ اَيْ شَاءَرْ فَانْصَرَتْ عَنِ الْأَبْلَى

بکم

برم

مد جم

پادم

مر سام

بلع

رسام

بلغم

بر عجم

بر تجم

بلغم

و ایضاً بر ارم الذي لا يدخل من القوم في المسير لخلة
و ایموجع ابر ارم وفي المشل ابر اما قر و ناد میمه و عضاه
و احمد با بر مت آبرم بستوه آوردن - واستوار کردن
و جامد رازیهان دوتا و تا فتن بر مرم رسن دوتا
بر هم تافته و جامد تار و بود بر هم نشانده بر هم ایضاً
رسن پیمه - و شکر گرمه و گیک بر ارم حج - بر ارم باضم
کو بر ارم سوراخ کن و آن ذمی اینهمه است

معروف

بر هم - بر جمه نفعتین پیوند اگشت بر ارم حج
و ایضاً قومی الین شیم و فی المشل الشقیع افدا بر
بر هم پرسام - بالکسر زهاری معروف وقد بر هم
الرجل فو بر هم - ابر هم بالفتح والكسر مع فتح ایضاً
ایر هم بالكسر است ایضاً اگشت لغات ابر شیم مر جم
قال ابن الاعرابی پس فی الكلام افیصل تهالی
الكسر است ولكن افضل لفتح اللام مثل الملح و برو
بنصرت فی المعرفة والنكارة و آن سمیت به

بر ششم - بر ششم - سخت اند و گمین شدن و پیوست
مکر لیستن بیزی بر شام بالكسر فی نظر -
بر هم - بر طام - بالكسر رد سلیل بجهة بر کام سیم
از خشم تبر طام الرجل ای تخصب -
بر عجم - بر عجم - بر عجم غیره ناشکفت و بر عجم
الشجر او آخر جث بر ایمها -

بر هم - بر هم - پیوسته مکر لیستن و ملاوه بر هم
ناردن ابر هم خلیل اشد علیها السلام وهو اسم
اجمی و فیه ایضاً لغات ابر ایام ابر ایم لفتح الماء
و کسر ما مع حذف الایار و تصفیه آبیره لالن لافت
من الاصل لان بعد ما اربعة احرف اصول فالمرة
لارجع بنات الاربعة زائدہ فی اولها و ذکر بیچ
حذف آندره کما فی سفر جل فی قال سفریج - و کذا القو

قی اسماعیل و اسرافیل و نهرا قول البر و بعض قیوم
آن المزدرا مدة اذا كان الاسم بمحبها فلا يعلم اشتقاقة
فی صغر علی بر هم و کمیل و سرفیل و نهرا قول سیبوی
و هو حسن والاول قیاس و تمیم من يقول بر هم طرح
المزة والیم - بر ایمه گردی از حکما و هم الذین
لایجوزون علی اشد تعجبه ایه ایضاً

بر هم - بر هم - به دان پیش گزیدن رفع فت اک
ض ایضاً بقول بر هم علیه ای عرض و گشت سایه

وا به ایام و دشیدن شیر بر ایقال بزمت الناقه و
بزمت کهبار خوردن و کذا که و زمته - ابر هم کشتن
کر سارا بازیم حج - بر هم رشته ایه میل -

بسیم - بسیم - لب شیرین کردن رفع فت اک هم
با اسم نفعه من ایشام قسم کذا که بسیم کبر ایم

و دان ایشام بسام مرد بسیار بسیم -
بسظر - بسظر - بالکسر زام مردے و بالفتح

نام شیر ایزد پیه سطامی رحم اشد تعالی -

بغشم - بشم - لغتین ناگه ایشدن رفع کافه
و بستوه ایمن بیقال بشم منه بالشام متعد منه بشام

در خست خوبی که از وی سواک سازند -
بغشم - بضم - بالضم میان اگشت خضر و بجزه

چک و دوم عقب لغتین میان بتصو و سطی و توب
میان و سطی و سایه و فرز بالکسر میان میان سایه و ایام

و شهر ایام میان خضر و فوت بدر ایام میان هر دو
بلطم - بلطم - بالضم در خست -

بغم - بخام - بالضم باگی آبود شتر مع فنا ک
و هن طیبه بیوم نفت من و کشاوه لغتن سخن هن طیبه

بلقم - بلقم - چوب بالقم سریس فی کلام ایام علیه
 فعل شکر بجهه و عین الفصیه خضر نام مردی و بلقم و شکم
موضعی بفمام و ندر نام آبی در عرب و عفر موضعی

بکم - بکم لغتین گنگه رعن فت اک هم بکم گذگ
بلم - ایلام - آمسین فرج ناقه و آمسین ایلام
یقال بها بجهه شدیده درایت خفیه لغتین - بسلام
بالکسر نا خود که بانگ نکند از غایت آرزوهی اکشن
تبیلم رشت نودن کار را بگرسی یقال لایلم علیه امره
ای لایق - ایم بکسر تین خفتین و خفتین پوست
مقمل آنکه یکی و یقال المال پیش و پیش شق
آلا بجهه ای نصفان - بیلم آهن سوراخ کار
مشل بیم -

بلدم - بلدم - الرجال اذا فرق فشکت بدال
غیره بجهه - بلدم بالجهه والمله آنکه جهان باشد
از حلقه و سینه ای اسب بکند مرد گران سگ
مضطر بده -

بلعم - بلعم - بجهه - بالضم فیها مجرے الطعام
فی الحلق پیغی راه گذر الطعام در حلق و آن گلوک
سرخ سه بجهه فر و بردن لقدم بلهم مرد بسیار خوار
سخت فر و برندہ هم زم زانده -

بلغم - بلغم - بکه ای چهار خلط -

بکم - بکم - ابر شیم سبیر و دجامه -
بوهم - بوهم - چند لقوع سله الارک والاثی حتی تکل
صدی او قیاد ای خفیس بالارک -

بکم بجهه ستور زیه چون هر دو بز غاله زد و ماده
بکم بالکون و ای هر کتچ بغل همزة و تم و شعره و شعر
و جمع بکم بکم - ایهام پوشیده لغتن بکم جدا کردن بر هم
از مادرش بچرا بکم بالضم سوار دلیر هم رض ایتم
حج - و شکر یقال فلان خارس بجهه دیث غائمه -
ایهام اگشت زرا هم حج - و فر و بقی و روکا
ای هم کار فر و بسته الاصحه الیمه بیهه ایهاد ای شلاق
خونه داده ایک و هنکار او و لکان ای شیم علیه الكلام

نگست الارض ای اخذت نخواهارید ما و تن اور شدن و بر کارهے پر زک شدن - و بر ملیند می ریگ و کوه بر شدن آجسمن تن اور جاسم نام و سیمه بشام	ملکه فی الاصل معنی لابد و کمال تجویز علی ذلک و کشت حتی تحویلت ای معنی القسم و صارت نیز به حفای فلذ ذلک بیان بعنای بالا ماقولون لاجرم آلتیک والاجرم لا فلذن کذا ای حقا.	خدیم نفت منه وجدم الرجل بالکسری صراحتاً جدم و بیهقی آجدم ام بریده شدن جذام بالضم مای م و قد جدم الرجل فوجدد و م ولا یقال فنوجدم و قبیله ازین خداسته بالقی بعد الحمد جذمی قبیله جذمی بالفتح و قد لیهم فنوب بیوے رحل مجد است بالکسر و سنتی زرد و برند احمدی تیز رفتن شتر و برکندن از چیزی سیزیه الابرش ملاس جذرة صاحب زبار.
چشم - جشم - بیکاف کارهے کردن ارع ک ن، آجشم ذلک تجویز تکلیف کردن بر سی ای شام	چشم - جشم - بیکاف کارهے کردن ارع ک کذلک و یقایل ای علی فلان جشم با التحریک روضی اون، آمی تکله شبیم البیری اون، آسیه شتر چشم ایخایی از الفقار و لقیعی و غلبی و هوازن	چشم - جرم - جراجمت سک و بیه از جرم باشند کان جزیره وشام و تجریم الوحشی فی و جاری تیغی و سکن.
چشم - جرم - لفجتیں طبع داشتن و سخت آرزوی گوشت کردن مردم و شتر بشور گیا هارع ک کلان سال و یقایل احمد للذکر	چشم - جرم - لفجتیں طبع داشتن و سخت آرزوی کلار سال و یقایل احمد للذکر	چشم - جرم - باضم گناه جرمیه شله جرم و اجرم واجرم بیهقی جرم بالسکون معرب گرم و بیهقی امارت. واجروم منی لهلا و طلاق الصرود و دوبلعن است در عرب - و بریدن جرم انخل و اجرمہ ای جرم جارم نفت منه و قوم جرم بالضم مشد دا جرم شمله و بنو جارم قوم من لهری - و بداین اجرم بالکسر والفتح و فریز کردن پیشیم گویند و کسب کردن
چشم - جرم - لفجتیں ورن، مرد کوتاه و سطی و فتح ایجیم و ایشین افعی	چشم - جرم - لفجتیں و جراضم بیار خوار. چرم - جرم - بریدن ارع من اک، ۲) و یقایل چدمت ایجزر و کارهی اخذت ماعلی عظاها من ای جرم و یقایل اخذت ایشی بحدت ای باجمد - و بدایه جلدی ایجزر و با التحریک ای کنمای ایجع - بکلمه ایشانه سلخ کو سیند پاکش و قوائم جلم کار و فرزی بامیان جلام بالکسر ایجاد ای	چرم - جرم - بریدن و میز جرم لحروف و بیهقی الاعبا کالسکون فی اینما و یقایل جزت بحث فاصله و جزت القریه ملائیه تجویم شمله جزت لجمله جرم است بالدار و ازار ای حرسته و جزرته هژتیکیار خوردون و جرم هنوم ایجیز و ایتمل جرم راست بریده جرم ایضاً شکی پد خل فی حیا و الناقه تعبیر و لد با فرام کالدرجه چرمتہ بالکسریک کله ایشتر و یک رمه از گویند -
چرم - ایچنام - گردان قوم و سرشنی کردن	چرم - ایچنام - گردان قوم و سرشنی ای سیان غلبتیں قال ای عبیده اراد جانی اوادی و المعرف طبستان بالفتح	چرمتہ بالکسریک هژتیکیار خوردان جرم بریده ازین دو میوه هجریم جرم ایضاً و اه خرم ایرام بالکسر مجمع جرم - و یقایل جمله بالکسر مجمع شتران کلان سال بزرگ تیحول محروم و میز جرم تام که لذتمن
چرم - جلم - یسیار قوله تجویون المال چاچا و آب گردانه در چاه و نام پادشا هنجه جرم بالضم یسیار شدن آب در چاه (اعن ف اصل ع)	(اعن بضمها) و هوسیم وجسام بالضم وبالکسر مجمع جیمیم جرم برگزیدن کسی از میان قوی یقایل تجویز من بین القوم ای اختره کانک قصدت جسمہ و باشند یقایل تجویم علیه - لا جرم قال الغراء بے	و پرسی شدن - و دعوی کناد کردن پرکے کلکرد باشند یقایل تجویم علیه - لا جرم قال الغراء بے

جحد مته - کمر جلد امراء بشیرین بمحضه امته رأت لبپی صلی افتاد علیہ وسلم.	جضم حجمضم - مرد شکفت بزرگ سے کر در کو سے و شیخ پیغم بزرگی نمودن.	جسم بجهنم - وزخ رکنہ جہنم بکسر بحیم واله، والتشدید بحیا و معناک - ولعہ مرد سے. مجدد مته - زود و دیدن جحمد بمحضر ابن فضاله و آخر غیر منسوب صوابیان.	جہنم جہنم کار دیکشہ موضع جمع شدن اب کہہ زمان رفقار دیکشہ موضع جمع شدن اب جام بالکسر بحیج - وجا عتے ابودیغافل جاری فی جہنم عظیمه بالضم والفتح عجزہ بالضم ایضاً تامی موی سرور انبوی آن جہانی بالتشدید لغت من جام الملک علی شکست حرکات و محضر ما علا رأسہ بعد الاستلاد - محبت الملکیاں و محبت فهو جان اذ ابلغ
حتم - حتم - استوار کردن کار - و حکم کردن نہ وہ کردن کار برکتی راصون اک (۱) حتم ایضاً قضا و حوم زوج - حاتم فاضی و زادن سیاه حاتم الطائی مردی کرشل است بخواہندہ می عقاید بالضم باقی ماندہ طعام برخوان حتم خوردن نان ریزہ و جزو آن از خوان	جر ذمہ - بالذال شتابی کرد حرم بالذال شکست جر ذمہ - بعفر و زبرج نان تھی خشک - چضم حتم بختینین بسیار خورنده و کثرب سطیحیو و کم تضمیم بدمن گرفتن -	جعشتم - کرد برج نجح صلیان جعشوں نہ سطح تضمیم قبیله ریست از بندیل یا قبیله ریست از از و سراہ جشنیات کمان ہا بعثتم تر تجیدہ شدن پیزیر سے و در آمدن بعضی ازان در بعضی -	جہنم آسائیں دادن ستور را محبت بر شست لیغافل اجم الفرس و جرم ایضاً مجملہ و ایکم لفسک کو ما اویو مین و زدیکشدن کار و لیغافل اجم الفراق اذ جان رتیبان اجم بے کنگ و رجل اجم مرد بے نزہ در حرب شکاہ جماری شکن و امراۃ جا الاراق و تکماہ
حتم حتم سداون - وزنم و رام کردن (معنی) کل (۲) لیغافل حتمیاں دلکشہ شکستہ از خاک شرخ - و تام پذئے -	حل کام - بالکسر الذی شیمی العائمه البریام - حل اعم - قبیله ریست از بندی تحرہ بابن یکاد و بحریں - جنہتہ بالفتح و فتحین جا صحت پیزیر و اخذہ تجہتہ لیغافل ہمکی آنرا فراگرت -	جل حکم - کسبیل - رسن را کا بد دادا جکھو انتصار حل کام - حل کام - بالکسر الذی شیمی العائمه البریام - حل اعم - قبیله ریست از بندی تحرہ بابن یکاد و بحریں - جنہتہ بالفتح و فتحین جا صحت پیزیر و اخذہ تجہتہ لیغافل ہمکی آنرا فراگرت -	جہنم جہنم بالتحریک مصدر نہیں سیجام ماںگی افگنستان - سپہ آب شدن چاہ و لیغافل اینی لایختم علی شیمی من اللہو لا تھو علی ہے علی ایقون محبت بجہنم سخن را کا پیدا الفتن جہنم بختینین کار سر و قلع چوین - و چاہ در شورستان و الیجا جرم موضعی
حترم - حتر مته - تندی لپ بین مردم - بحم بحتم - بروں آمدی ہر چیز و محبت کردن یاسون اعن (۲) لیغافل حجه نو بحتم و الا حکم صحبتہ بالکسر بمحم صحبتہ بالکسر شکستہ جامست - جام غفت من جام جام جامست کردن بحتم ایضاً مکیدن لیغافل بحتم بصیری نہیں اسی ماص و باد دہن از پیزیری لیغافل حجه عن لشی فا جرم اسے کفہتہ کفت و ہوسن ہشوازه جام کار دلکشہ شکستہ کر برداں شتر بند و لیستن آن تانگ و داعن افع و و فی حدیث کا بحتم بحتم و قولہم افرغ من جام سا باط و اذ کان یہرہ با بحتم شکستہ من السداد سختہ یه جبو افخر بس به مثل - سوچتہ اکل سرخ جو بحتم	جو حوم - شبامان کہ کار آننا یکس باشد جام اوند سمیین اجوم داجوام و جاماٹ و جوم رج جام دو قمیست از ضمادات نیشاپور و منہ العارف ابولصرحد بن یحیی و ابہ شیخ الاسلام سعیل و نیمان بن حمزہ و یوسف بن عمر المقدمان بجا میریون جو حرم پیزیریک یا پدر اطلیبی دن (معنی) اعن (۲)	جا جرم العرب قبل مکرم حبیم سگیا ہے نیم رسیدہ بجہنم جہنم مته - بالفتح والضم ترش روی شدن (معنی) پیغما بر جہنم و دیو جہنم ترش کردن بروی کے رمع ک اون (۲) و بیچہم محبت تجہتہ بمنی ترجل جرم بالفتح ایی عاجز جہنم بالفتح والضم اول ما خیر الیل - جام غفت من جام بجہنم موضعی -	
	جو یکم کرد پیر شکستہ لیغافل والعامہ تضمیم الیا -		

حرام	ابن حرام نام دے حرام بالکسر تک سور و دسته و مددگوار و فی المش جاوزاً حرام الطیبین یعنی پیغمبر نبیا جاوز حرام - حرام فتحتین کا الفصل فی الصدر رائع ک اف ۲۰ و تھی کاہ در کارڈی اسپی یقان مند فرس احرام و ہو خلاف الاحرام - حرام سیلہ کش	حرام نعمت من تحریم حرام کردن تحریم حرمت بستین چہ بجتہ کسے تحریر البیت والبیر گرد اگر دی کا حرام ایضاً جامد حرام - نام مردی حرام باضخی ناشی است تو و حرام آنکہ نکاح ہ در و انباشد محارم الملیں مخادعہ حرام اول دوالوہ ماہ عرب و سراسل جلد حرام	حرام - احتدام - افراد خوشدن کا لش روکے از غصہ - و سخت سرخ شدن خون یوم مخدوم روز سخت گرم حرام فتحتین آواز کا لش افراد خوش قدر حمد مثال ہر زمانہ دیگر زود جوش کر پیدا -
جسم	جسم - حشم - برین یقان حسمت فی جسم و بازیستا رائع ک اک ۱۰ و فی الحدیث اذ ائمہ بیان راقی یقان اقطعوہ ثم حسمہ ای اکوہ باندا لفقط عالم و مصنف حدیث آخڑ عالیکم بالصوم فی حممه للعرق و لم يرها	جسم نعمت من تحریم حرام لم یلین بعد - حرمۃ ففتحتین کشن خواہ شدن عیش رفع ک اف ۲۰ وہی کا لبسعة فی التوق و احتمال فی النفاج شاهة حرمی شیا ه حرام و حرامی - و تحرمت الشاهة وكل	جسم - حدم - نام مردے حدم مثال نہ لے شنا فتن یقان مری حدم کا شیو تند حرج -
حفل	حفل - حرم - للاشر حسوم پچہ بیغنا و قول تعالیٰ سبع نیال و شماست ایام حسمو ای تھاتیہ - و الحسوم الشوم ایضاً یقان اللسانی الحسوم لانہا جسم ایغرن اہلہا - حسام باضم شمش بران و تیزی شمشیر حشم فتحتین موضع حسی بالکسر نام زینتی در بادپ -	حفل - حرم کے ایضاً اشتراکی - حرمۃ بالکسر حرمۃ ایضاً اشتراکی بردم و پیر و شدم یقان بر وی و حرمت الصلوۃ لغافی حرمۃ و قول تعالیٰ لمسائل و المحرر قال ابن عباس رحمی اشد تھاتی احتمالہو المعاشر میریت کذکس و ایضاً حشم - اور و انباشد حرمۃ بفتح البداء و خسک کذکس حرمۃ ایضاً اشتراکی دحریت الرجل	حزم - حرم - بالضم احرام گرفتن تعالیٰ مائتہ رضی اللہ تعالیٰ عہنا کفت اطبیہ عملہ و حرمہ ای عند حرامہ و حرام شدن رفع بضمہ حرمۃ بضم کذکس و ایضاً حشم - اور و انباشد حرمۃ بفتح البداء و خسک کذکس حرمۃ ایضاً اشتراکی دحریت الرجل
حشم	حشم - حشم - پچہ کم اور دن کے رارمع فی ا ک ۲۰ و الاسم اکشند و ہوا اس تھیارن و المھب الشیا قال الاصح انما ہو بھنی الخصب لا بھنی الاستھیاد - و یقان کاک ما یکشم فلانا ای ایضاً - احتمامت	حشم - حشم - ایضاً اشتراکی بردم و پیر و شدم یقان بر وی و حرمت اعلان شتر در بازیشتن حرمۃ عدو بسیار تحریست ہر کید یگرا اعلان بازگر و اندیان شتر یقان حرمۃ الابل فا حشم -	حزم - حرم - ایضاً اشتراکی - و استوار کردن تک فرد - حرام ایضاً ایضاً ایضاً ضد حلال حرم بالکسر کذکس - و قرئی و حرم علی قرۃ الہلکنا یقان الکسانی معناہ واجب تحرمت بالکسر غلبہ شوت جامع و فی الحدیث الذین تذکر میں الساق تبعیت علیهم حرمۃ ویسلبون اصحاب و نویسیدے حرم فتحتین گرد اگر د
حرام	حرام - حرم - ایضاً جمیع رفع مکانی و الحسوم العود بالکسر -	حرام - حرم - استوار کردن تک برستور رفع ک اف ۲۰ زمین در و اوہ شیاری و اگاہی در کار و فراہم آور دن در کار خلیشتن رارمع بضمہ حرمۃ خراستہ مثلہ حارم نعمت منہ -	کعبہ یقان مکان حرم اشد تعالیٰ حرمان کمہ و مدینہ و حرم احرام ایضاً مثال زمین وزمان حرمی بالکسر منسوب الی احرام حرمیہ مؤمنہ و ایضاً سمام نسب الی احرام بفتح م و حرام کردن
حصم	حصم - حصم - بہا - اے جمیع رفع مکانی و الحسوم العود بالکسر -	احترام تحریم سیان در بستین حرمۃ بالضم بند ہیزم و کا نہ دلعت و جزاں - و نام اپے	و بہا اے حرام در کاردن - و بحرمت شدن

حضرم - حضرم - الرجل حضرم اذا تحن دخا
الاعراب في کلامه

حضرم - حضرم - شکستن رفع کاف هم یقال حضرم
قاضطر و خطر خلیم بالغذی الحلم خلود قحط سال القفال
اصابتهم حضرم ای سنت و جدیت و خطر السیل و فتن
حلم اسپ شکسته حال انبوی حلم الفتح کلان
سال شدن سور رفع کاف هم حضرم السن
شکسته و اداده سال حضرم مثال هزمه دونخ
رجل حضرم بسیار خوار و آنکه بستور رحم نکند حضرم
مشکله و فی الش شرار عار احتطیه و یقال للعکة من
الابی الحلم یعنی شتر بگلد لانها تحظر کل شی حلم دیما
بیرون کعبه از سوی مغرب حظام بالضم ریزه ده
شکسته هر چیزی و اندک مان نیادی

حکم - حکم - حکم فرمودن یقال حکم علیه و حکم
کردن میان کے تو اتعالی یحکم یعنی يوم المیقتسه
رفع کاف هم درانش و حکمت حکمة بالکسر
حیفته هر چیزی حکم و انا و راست کار و استوانه
کار و خداوند حکمت و یقال حکم فلان بالضم صار
حکماء احکام استوار کردن کار را استحکام لازم
منه و بازو اشتن سفیر الرسفه است یقال حکمت
السفیه و حکیمه اینها حکم یعنی حکم اینها
پدر حیی ازین حکم یعنی زنگ گویند و کام نکام
حکم مصدر منه و منع کردن از بندی کے رایقال
حکمت الراجه و احکمها - حکیم بازو اشتن متوتر
را لازم پنچ خواهد - و حاکم گردانیدن کے رادر
مال خوش احکام حکم کردن صفاتی بعلی و بفریدیک
حاکم شدن صفاتی بالی شحتم کذک حاکمه با خصم
نیزه دیک حاکم شدن حکم نام مردی حکم قوم خارج

حکم بالفتح پر کارا زموده با حکمت و آنالذی فی الحدیث
ان ایخته الحکمین ثم قوم من اصحاب الاخذ و ده
حلم - حلم - باضم خواب کدویده شود و خواب پین
رصح کاف اصل هم احلام کذاک یقال حلم کذما
و حلم شده و احکم شده - حلم بالکسر آنچنان و بردبارے
رفع بضمها حلم بردباری کردن چکفت و فر پشدن
سو سار و جوان تغیر حلمیم ای یعنی تحالم حلم شودن
از خود که بنادم حلم با تحریک تباہ شدن پرسته
کرم دل افتادن دردی رفع کاف هم حلمه سرتان
و هما حلیمان و نوعی از نباتات - و کند بزرگ و کرم
حلم ح - حیمات نام موضی حلم نام جو فی نام مرد
تحلیم بردبار گردانیدن - و بحلم غسوب کردن کسی
را حلام بالضم والتشدد بر غلام که از شکم او رشد
بیرون آزند - و گوپنده ای ریزه حلام بالعون
کذک حالم شیر سپر شده -

حلقوم - حلقوم - باضم خشک ناسی گلو یقال
حلقا کے قطع طقوز -

حکم - حکم - حکم فرمودن یقال حکم علیه و حکم
کردن میان کے تو اتعالی یحکم یعنی يوم المیقتسه
رفع کاف هم درانش و حکمت حکمة بالکسر
حیفته هر چیزی حکم و انا و راست کار و استوانه
کار و خداوند حکمت و یقال حکم فلان بالضم صار
حکماء احکام استوار کردن کار را استحکام لازم
منه و بازو اشتن سفیر الرسفه است یقال حکمت
السفیه و حکیمه اینها حکم یعنی حکم اینها
پدر حیی ازین حکم یعنی زنگ گویند و کام نکام
حکم مصدر منه و منع کردن از بندی کے رایقال
حکمت الراجه و احکمها - حکیم بازو اشتن متوتر
را لازم پنچ خواهد - و حاکم گردانیدن کے رادر
مال خوش احکام حکم کردن صفاتی بعلی و بفریدیک
حاکم شدن صفاتی بالی شحتم کذک حاکمه با خصم
نیزه دیک حاکم شدن حکم نام مردی حکم قوم خارج
لواحد - حام بالتشکه یگرما به حمامات ریج - و زانیا

خشم	خشم خشم - پر قبیله ازین.
حرزم - خدم	خدم - خدمت - بالکسر چاکری کردن رفع فاعل ض ۲ و ک ۲) خادم چاکر خدام سج - خدم بفتحین چاکر ان غلامان او چارچی - اخدام خادم دادن کسے را تخدیم بالکسر چک داد که بر دست و پایه شتر پند ند - پایی برخیم خدام بالکسر سج - و حلقه تو و قی احادیث احمد بن خداوند الادی خفن ختمکم اے فرق بجمکم - محمد بن خداوند جای ختمکم از ساق تخدیم پیغمبر دیر خوده گاه پایی اسپ فرس مکنن تم دا خدم ایضا لغت مند - قوم محمد مون پرا ده بشرقه الخدم و اخشم رجل خندوم آنکه اوراخادم پری باشد خدماء گو سپندسم اے سپید.
حندم	خدم - خدم - برین رفع فاعل اک ۲) تخدیم پا ۲ پاره کردن خدم بالکسر تینی جان فرس تخدیم اک ۲ اسپ تیز رو در جمل خدم جواند خدماء دادند گوش از پهنا کفانیده خدم بالکسر چک رفتاری خلم خدو نهست مند این خدام بالکسر مردی از شوار.
خرم	خرم - خرم - بینی سارکوه و در زباله کردن بوزه را و کم کردن و برین و برشتن رفع فاعل اک ۲ اخرم بینی ببریده و گوش سوراخ و قدا خرم ثقبه ای انشق فاذال انشق فوا خرم دو کم الموضع مند اخزمت - و اخرم و لکفت طعن غیره - محزم بکسر اور بریدگی بینی سارکوه مخارم سج - بینی دهان ناپے راه کوه هیمن ذات مخارم ای ذات مخارم -
خرم	محزمت بالفتح نام مردی اخترام خرم برین و ازین بر کندن بتعال اخترام الدبر و خرم بفتح هم و استاصلسم - و خرم ز پهان اسے سکن خوبه - و خرم ای دهان پرین اخترمته و هم اصحاب لذت ای والا باخته خمان بالضم درونی بتعال جاوز خلان بخرا

بی آمنی -
حررم - بکسر کو همیست صرفت -
حصلم - کز برج خاک -
حضم - کز برج و علاطف جافی سطبر کو شست -
حلسم - بکسر کردی آزمند -
حلکم - لفظند و جصر هر چیز سیاه رنگ یقال فیچکم ای سواد -
حنمه لفظین خواب -
حنندم - بکسر درجست کنیخ ها سرخ دارد -
حنده پیله و نم شنجه -
حیکم - دیمیست از دیهای جندیم کمکیں کو که تیز ہوش خود مند -

فصل اسما

حندم - حندمان - بکسرین گروه مردم - حوم - حوم - حومان - سگ و چیزی بشتن رنگ و جوان رفع فاعل اض ۲) حوم گلدار اینوہ از شتر سونه اقبال مخلصه و گذک من الماء و الارمل و غیره - حومان بالسکون موضع حام کی ایلیران ندانی بنی علیبه السلام و ہو ابوالسودان بتعال غلام حام و عبد حامی -
مجھرم - کز عقر شور پاسه دانه ازار جرس شور با دانه ازار ساختن -
حتم - کز برج و حضر و ضیست -
حتم - کز برج در دروغ عن و در دروغ عن زند -
حدرمت - زیاده گولی خذلهه بالضم بسیار گو -
حر و فته - در کار استیسیدن -
حر و صمه - الشد - خدای تعالی اور انفرین کند حر زم الانار آورند را پکرد و بکسر و همیست از زد کی ماروین و نام خشیست اسما و الالا غلب الکلی بشنا
حر سهم - کز برج و ضیغع زهر و مرگ و بکسر گوش -
حر قرم - بکسر موضی حر قرم گندم گونی و شراب سرخ

بر چه در مراد محضر مه خفته کرده خضرم بکسر ثین بسیار
عظیم، بخوبی خضرم بسیار آب - و هر چه فرانج و بسیار با
خضارم نج - خضاب مه قومی بشام و ذلک ان قوما
من المجم خروج اول الاسلام فخر قوافی بلا والعز
قمن اقام منهم بالبصرة فهم الاصاورة و من اقام منهم
بالكون فهم الاصاورة و من اقام منهم بالشام فهم الخنادق
و ابجر اجهزة و ذلک من اقام منهم بالجزیره فهم ابجر اجهزة
واخضار مه و من اقام منهم بالیمن فهم الاصناد و من
اقام منهم بالموصل فهم ابجر اجهزة خضرم مثال پدر بچه
سو سوار و اول خسل شرم طبعی ثم خضرم ثم ضب -

خصام پیکار کردن با هم و الاسم و الخصومة لیقال
خاصمت همان شخصیت اخسر بالكسر ولا لیقال با الفضم
و هوشانه و منه قراوه حضره تا خذ هم و هم بجهون لا
ما كان من قوله فاعلته فعملته فان لیفعل منه
يرد على المضم اذا لم يكن عينه حرف من حروف الحلق
من اى باب كان من الصريح يقول عالمته فعلته اعلمه
با الفضم و فاخره فخره اخفره بالفتح لا جل حرف الحلق
واما ما كان من لمعن مثل وجده و بعثت و رسالت
و خشمت و سعيت فان جميع ذكرا يرد على الكسر
الاذوات الموات فما تهازد على المضم يقول راضية

خورم صخراه هادنده تجوهره که از شیخی مردم -
خوشهم - خوششهم - بالضم و کسر الشیءین بزرگش
و کم شکسته الشعیر

10

四

1

1

خاطم خاطم - پیغور و هوسن کل طا بمنقاره دهن
کل دار به مقدم الفدو فمه . والمخاطم الالزوف مخاطم کم بردا
واحد یا . اخطم دراز بین خطام بالکسر جهار خطر ایضا
جهار کردن شتر رادع ف آک ۳۷۴ قه مخطوطه
ولوق مخاطم شد ولبسان یغه مخاطم غوره خرماده بر دست
خطنمی سپید پیدا آ پیخطیم نام مردی خطة نام مرد
از انصار خطة بالضم بلندی کوه خطيی بالکسر خبر و
خطم خلم - بالکسر دوست . و خاتمه آ هو مخالمه
دوستی کردن اغلام پاران و دوستان .

البعير باخزامة رعنون اك ۲۴ و يقال لكل مثقوب
مخزوم دا لطير كاها مخزومه لان وزراته لوفها مشقوبة
و خدمت ايجار او في العود بسج و كشیدم لمح زانجا لفته
دوکس ابروزورا هنچالصت رعنون تا بیکساجا عیش
آیند هزومنه ماده گا و به لعنت همزیل نه امی خیر و
دشتی هزومن پر جی از قریش بکسر بن ابی خازم
شاعر سه از بختی اسد

三

٦٣

خیلچم - خیلچم - دراز -
خیلچم کا حکم خلاص و ختم کو شست گندہ ختم گندہ شدن

نحو صنم بجهتی - و المیقت نیز صنم جفته اذ الا کلمه من حدته
نخضم - خضم - به هر دهان خوردن رفع کل فتا
نده هم بجهتین والاشد پس سطهر باز و - و معظمه هر چیز
نخضم شال جفت مرد بسیار عصطا و جما تکه کفر در منگ
فسان خشمته کشکلینه خضم بالفتح والتشدید نامه مرد
و نامه آسبیه -

خشم خیشودم بنین یعنی تعال خشم خشمابی کرت
خیشود مدعع فراک خیاشم انجیال انوفها
رجل خشام بالضم سطربنی و کذا کا انجیل رجل اخشم
با علت بنی خشم بالخبر کیم مصدر ممنوع دفع کاف
۲) خشم است بے خبر خشم المحمد بالکسر برای

10

۱۰۷

گوشت پخته یا خام رملعف اک ۲۴ اختمام مثلثه
و فی المشکل هر دو الشیخ لا یکم یضرب للرجل اذا ذکر بخیر
و اشیعی علیہه ور و قشن و پاک کردن چاه و خانه دفع
عند ارض ۲۴ اختمام مثلثه - قلب مجنوم نقی من الغل
واحشد - خمامته بالضم غایب روپه و خاک چاه
و یقال هم من خمان الناس بالضم و بالفتح اے
من زوالهم - خمان ایضاً نیزه سست جنون مثلث
خخخونه و هوان سیکلم الرجل کار زخنون او نوع

نگره بینین والاشد پس پسر باز و معلم هر چیز
خضم شال جمعت مرد بسیار عطا و جما ته کفر دهنگ
فسان خشمته کلکینه خضم بالفتح والتشدید نامه مرد
و نامه آبله -

خضرم - حکم خضرم - بفتح الراءی لا يدری من
ذکر ہو ام من انشی خضرم ایضاً شاعری که جایست
و اسلام را در یافته باشد چون لمید و پدر کان و ہو
حضرم الحسب ای وعی - ناقہ خضرم کو شنم او کوش

خشن - خشن - جامحة متذبذبة انكبيّة لا واحد
له من لفظ و خانة از نبور را يضاً - و سنگ سیچ - و نام
مردی خشارم بالضم أو الرا -
خصم - خصم - تم - يعموي فيه الجموع والمؤنث لأن
في الأصل مصدر ومن العرب من تشنه وتحججه
فيقول خصمان و خصوم خصيم ثم خصما برج - مما صحت

در بزم	در بزم - در بزم - بالکسر در بزم درم و بوز خوارزی هر جز دیگرسراها، لجه فیض و بجهاد دلایل در بزم در بزم افتادن از پیری بر جایش در بزم پیر بر جای مانده -	بپاره بزم - خشیده مه - کوچیست بکره - خشیده مان - بالکسر قبیله -	من الاکل قیچ خنجر بکسر تین گلایه هی کرد از این اورا علف شتر سازند و آخه ایضاً - خدیر خنجر جائیه سیان کرد و مدینه بجهنه خنجر با لذت نام مردیست -
خشیده مه			خنوم - خامته - گلایه هی تازه و تزویجیه احمدیت مشن الموسن مثل اینجا میشند این روز اع تبلیغ این روح مرزوک مکذا و مرقد کندان -
خشیده مان			خنوم - خامته - مختم شله خنیام بالکسر تج - و عنده لفظ برویست من عیدان الشجر تیمات خنوم تج چیزیم خیر ساخت و بجایی عیم بودن و تختیم بکان ضرب
خنوم خنکمه - دسم			خشته بخنوم بالکسر خرو و طبیعت لاد احداد من لفظ خنوم دک افت ۲۰ نام کو هی تجویمه ترسیدن بدل کردن رفع افت اک ۲۰ خنوم یا می برداشتند -
خامته			خختر مه - از درماندگی یا ترس خموشیدن -
خنوم			خشکم - الشی - بهنما فی چیز را گرفت -
دغم	دغم - دغم - بالفتح ستون فرانهادون رفع بفتح خنوم و عاده بالکسر ستون خانه - و مهر قوی کوتکیمه بر و سه کفند در کار را آدم که ایام تکیه کردن بر چیزی هی کامدان	دام - تدام - الماء اشی - بوز لفتعل ای غمراه و حمام دیگر اینها ای تخلیه و تدارک اراده ای تراکم علیمه و تراجم و لاسن دمی بالضم تعیله -	خشکمته - آنختن و بهنما فی - چیز را گرفتن و بکفرنام شکسته -
دختمه			خجام - گلنا ب دصبور زدن فرایخ فرج جه -
خشکم			ثوب خذارم - جامه باشے کند -
خشکمه - دخم	و دغم - دغم - بالفتح فرود گرفتن رفع بفتح دم و دک افت ادم اد غام کذکب بیقال و خشم اخوه و دخنم (عیشیم دم) اسپ دیزه د غما و موئیت شاد و غمار و قی المشل اذ ده	دررم - درم - درمان نیو ختن قلب دسان بین در حشم - دحسان نیختین قلب دسان بین مرد گندم گون فر په -	خدر نزد - شتابی کردن و آبکاره المهمة لفته -
خشکمه - دخشم	او دغم - دغان بالضم مرد سیاه چرده آد غام لگام در دیهن اسپ کردن - و حریق را بحرقی در کار و دن آذ غام کذکب و مهوا فعال منه - دغم شکستن یعنی -	و خشم - و خشم - بافتح نام مردی -	خرشمته - الشعل - بالکسر خاده اسرافل فاذالم بکن لها خرشمته فی استه -
خدر لمه - درم		دررم - درم - درمان نیو دیک نهادن خرگوش گام را درم رفتن سور رفع افت ۲۰ دارم بن کاب	اخسوم - بالضم گر شد جوال -
خرشمته			خشکبرم - بفتحیم و سکون اسین نیم خنخین نویست از ریحان بری -
دقنم	دقنم - دقم - دهان شکستن بیشت رفع افت و ض ۲۰ بیقال قم فا هشیع مق و هیولی القلب -	نام مردی درم نیختین پوشیدن گوشت شتابیگ پایی را لامع ک افت ۲۰ کعب ادرم و امراءه درمان مند درم تج - و سوده شدن بیهان جبل درم و درع	خشکه افم - باضم نام شکسته عرب خوش نام بین نیک نام -
اخسوم			درمه ای لفته تسلیه - والا ذرم من ایز قیب الذهن علیت ابره تسبیح ای اورم قبیله و رارا گلایه هی ایز شور راه - و خرگوش و اورست الابیل لاجیع او اذیبت ردا ضعها و طبع
خشرم - دلم	دلم - او لم - مرد سیاه و خرسیاه و لام نیختین مصدر منه رفع افت اک ۲۰ اد لیام کذکب دلیم گر و به دو ایزید و سخنی دشنان - و جاصلت حد صد و کنده - دلیچ در دلقم - دلقم - بکسر تین ناقود و دن شکسته ای پیر سے سیم زائد و قدره فی القاف -	غیر راه درم ناقوسنست - درگاهه بالفتح زدن کوتاه بالا درم دک ۲۰ نام مردی -	خوغم - مرد گول و آنخیمه نفت سو و الرجل السود والمايون -
خشناه			خشقم - بکسر حکایه صوت خیمه ازه چاهیست کشت
دلقم			
خوغم			
دلخ			
خچشم - در خنم	دلخ - اد لیام - ناریک شدن آیله دلسته شب ناریک دلخ بالفتح نام مردی -	در خنم - در خنمیم - مثال شر جیل خنی -	

<p>د هم - د هام - بالکسر دار و کبر حجم خاک و پیشانی کوکس مالند و جوان دام طلا کردن رفع و ناضج</p> <p>د شسته</p> <p>د بجم</p>
<p>فندم ای تند و رو تصوره و لقال هی مشتقه من دو سه القدر ای سکته من غلیانها و دنم الکلیت ایم بعد و بجدا - د و مه الجمل بالضم نام حصل ای ای ا بخشم ای او قرق قرق ده موشه دهیم دیگر سپرزو بجزان طلا کرد و بروی ده ماه زشت روی رفع غیرها و هن ده ای دهیم نفت منه - دهه بالضم باز بچو روش دهه بالکسر پیک و آوارشان راه طاریکی از سوراخای کلام کوش ده ایم خ - علی فاعلی کذکب</p> <p>د هم و د همه - دهه بالضم باز بچو د هم - د هم و د همه</p>
<p>فندم ای تند و رو تصوره و لقال هی مشتقه من دو سه القدر ای سکته من غلیانها و دنم الکلیت ایم بعد و بجدا - د و مه الجمل بالضم نام حصل ای ای ا بخشم ای او قرق قرق ده موشه دهیم دیگر سپرزو بجزان طلا کرد و بروی ده ماه زشت روی رفع غیرها و هن ده ای دهیم نفت منه - دهه بالضم باز بچو روش دهه بالکسر پیک و آوارشان راه طاریکی از سوراخای کلام کوش ده ایم خ - علی فاعلی کذکب</p> <p>د هم و د همه - دهه بالضم باز بچو د هم - د هم و د همه</p>
<p>فندم ای تند و رو تصوره و لقال هی مشتقه من دو سه القدر ای سکته من غلیانها و دنم الکلیت ایم بعد و بجدا - د و مه الجمل بالضم نام حصل ای ای ا بخشم ای او قرق قرق ده موشه دهیم دیگر سپرزو بجزان طلا کرد و بروی ده ماه زشت روی رفع غیرها و هن ده ای دهیم نفت منه - دهه بالضم باز بچو روش دهه بالکسر پیک و آوارشان راه طاریکی از سوراخای کلام کوش ده ایم خ - علی فاعلی کذکب</p> <p>د هم و د همه - دهه بالضم باز بچو د هم - د هم و د همه</p>
<p>فندم ای تند و رو تصوره و لقال هی مشتقه من دو سه القدر ای سکته من غلیانها و دنم الکلیت ایم بعد و بجدا - د و مه الجمل بالضم نام حصل ای ای ا بخشم ای او قرق قرق ده موشه دهیم دیگر سپرزو بجزان طلا کرد و بروی ده ماه زشت روی رفع غیرها و هن ده ای دهیم نفت منه - دهه بالضم باز بچو روش دهه بالکسر پیک و آوارشان راه طاریکی از سوراخای کلام کوش ده ایم خ - علی فاعلی کذکب</p> <p>د هم و د همه - دهه بالضم باز بچو د هم - د هم و د همه</p>

ذلم	ذلم فتحین بعیض حسب الاداء.	نکوهش شدن و خوار مندی مزون صلنه بالبار و پس مادر مرکب سوار ازاله که هله و آنده گی یقال ادم ہ بھیر و دامت رکاب القوم ای اعیت و تاخت عن جماد الابل و تم لمح بیان و یقال اخذتی مه مده فتح الذال و کسرها ای رق و عار من ترک الحرم یقال او سبب شتر بیشه ای اعلم شایان لمزم داما و فی الحمد ما نه هب عنی مه الرضاع یقال خمود عهد او اخو یعنی بذمه الرضاع و نام الرضاع فی تفسیره کافی الشجون عند فصال الحسنه ان یا مرد الظریفه سوے الاجر کان سائله شی پسقط عنی حق الشی ارضعی حق اکون قد ادیش کمال زم باشخ لا غیر و ای البخل خلاف الحمد استدم الرجل ای الناس ای اقی با نیدم علیه و ندم ای استنکت یقال اولم اترک اکذب اثاث که مه ما و جمل ندم ای ندوم چدا و جمل زم الذی لاحاک ہ و شی ندم ذام - ذام - بالفتح حسب کردن رفع فتحیم ہیز و لیقال ذامه و ذامه فی ندم - و یقال ذامن علی کذا ای اکتمنی علیه -	و ذکر اشی بعضاً چیز را بر جھن کوفت تذکروا با هم دور کر و عاند کم داخل گردید و که شریست بغیر بسته کیم در آوردن چیزی توکم خلا نا براس سپر خود بر خشک ناسے فلان ز درع فت اض ۲۲ و کز بیر نام مردے -
ذلم	ذلم فتحین بعیض حسب الاداء.	ذلم فتحین بعیض حسب الاداء.	ذلم فتحین بعیض حسب الاداء.
ذوق	ذوق فتحین لقب سعد بن قيس الهمانی -	ذلم فتحین بعیض حسب الاداء.	ذلم فتحین بعیض حسب الاداء.
فصل الراء	فصل الراء	فصل الراء	فصل الراء
رام	رام - پچه شتر و پس شتر پیچه آگندہ که آزاد بکوچند رکان با کسر مرکب ردن ناقه بر پچه بران پوست آگندہ رفع ک افت هنافع روم رامه دفت منه و نیکو شدن و لرا هم آمدن سر علاحت نکم گو سهند که جام و بر چیزی رایسد و صربان ناید یقال الشیمانی رامه دست شعب القدح اذ اصلو - رام شفیر کردن - و بس قسم استوار کردن رفع فتحیم - رام آهون سپید خالص الواحد کم روزمه با پضم سریشم از رام جمل گردانیدن تا درا بر بو - و دار و کردن جراحت و هضم	ذلم فتحین بعیض حسب الاداء.	ذلم فتحین بعیض حسب الاداء.
ذشم	ذشم - رات سرفرا هم آرد -	ذشم - رات سرفرا هم آرد -	ذشم - رات سرفرا هم آرد -
رتم	رتم - رتیمه - رشته که بر اگشت بندید بحث پا در دن چیزی که گفته باشد رشته کذا که رتنه فتحین نوعی از درخت رتم - رات رام رتیمه بستن رتم شکستن رفع اک ۲۲ یقال رتم - رتم الغ با لانا و لانا - رتم ایضاً بعنه مرقوم یقال مارتم خلان بکثره ای ما تکم بنا -	ذلم فتحین بعیض حسب الاداء.	ذلم فتحین بعیض حسب الاداء.
ذیم	ذیم - رشک - شکستن بینی و خون آلو در دن رفع عن اک ۲۲ و طلا کردن بوسه خوش بر بینی و آلو در دن رفع اض ۲۲ رشک بالخریک پیسد ای بین اسپ از نام مصدر منه ارث بنت منه رثیه بالضم سپیدی حق مرقوم مثل مشویم پیشتر که بر شنگ آیه و خون آلو دشود -	ذلم فتحین بعیض حسب الاداء.	ذلم فتحین بعیض حسب الاداء.
ذحلمه	ذحلمه - رجم - رشک سارکردن بغل خود را خفت خواریم و مرجوم ای محتول رججه و اعداً الرجم	ذلم فتحین بعیض حسب الاداء.	ذلم فتحین بعیض حسب الاداء.
ذورست - رجم	ذورست - رجم - رشک سارکردن بغل خود را خفت خواریم و مرجوم ای محتول رججه و اعداً الرجم	ذلم فتحین بعیض حسب الاداء.	ذلم فتحین بعیض حسب الاداء.

<p>و بزر قرار بودن تپ و منه و رد مردم و سکاٹ مردم۔</p> <p>ردم - رفع - از سر بردن شدن آب از خود رفع فاض (۲) جفته ردم و جفان ردم و میگم و یقایل - از دوم علیه اخسین ای زاد -</p> <p>ردم - رفع - شتر بر زمین مانده از لاغری گرد رذام باضم نیما مصدر ران مذر رفع اصل او که مخفی رازم و یقایل للشابت القائم علی الارض سندم رض افتاد مرآتة اقامست دراد کردن بر جا پول یکدیگر خوردن و چیز را سوچن کردن میان دو چیز بخوردن چون نان و انگور و ماندان یقایل رازم است الاب اذا خلطت میان مرعین و غنی احادیث اذا اکثتر خراز موایید موافق احمد و یقایل رزم الرجل بجهولا اذ اضربه المرض - زرمه بشجعین آوازنا قدر پیش بچه کردن باز کند بر مثال نار و هوا خنی من اخسین و نخه المش بر زنگنه و لا درجه لذت سبد ملن بیهد و لایپی - و یقایل از زست انتاق اذ اذ است عنده ولد با وارزیم الرعد ایضاً زرمه السباع اصواتها - زریم بانگ شیر بعضی زیر بر زمان بالکسر دو شاره ام مردم با د شمال رزم بالفتح گرگردن رفع فاض (۲) ردمه بالفتح و الکسر پیشواره جامد و جزان قریم پیشوار پاشن از زنگنه غدن ترم بالکسر پر حسی از نشتم -</p> <p>رسم - رسم - نشان و آئین ردم کو اگ و ایضاً تغا عین نمک بر چوب کند باشد بجست انبار و جذاکن و هوا ایضاً بالشین المحبه و غنی تجلی بزال دانیر و نشمن یقایل رسم علیه کذا او کذا اے کتب و کار فرمودن روایتیم کن بر میے</p>	<p>لیکے به غیر دلالتی اذ تعالیے قال قتل اد عو الشیدا د دعو الوجه فعادل به الامر الذی لایشر که فیه غیره و یقایل بالکسر المکنة رحان الیمات و رحیم ایضاً بجسته مر جم - ام رحیم بالضم نام که رحیم دک (۲) زده دان و هنی مؤلفه و خوشیه رحیم بالکسر شمله - رحیم بالفتح تا فخر جم در وین بعد اذ نشان اذ حامسته مصدر رفیه رفع بضمها رحیم بشجعین کذ ک دفع ک افت (۲) -</p> <p>رحم - رحیمه بشجعین سخ مردار خوارد الرحمه ایضاً فریب من الرحمه یقایل و قعیت علیه رحیمه ایه محجه و لیشه و یقایل رحیم رحیمه و رحیم رحیمه و یقایل رحیمه سخ مردیم سخ مر جم کذ ک د یقایل مر حم و فرس از رحیم خلیفه که راه راس البر علیها الفتوح ترجم کلام ایه فرد پسان آخر - تر جان بشجعین تیلایچه ترجم سخ مثل ز عفران و ز عافر و یقایل تر جان بعضی رحیم و تر جان بشجعین لتبیع اینهم شش شیروخ و فیر وع -</p> <p>رحم - رحیمه - بشجعون و هر رانی کردن ترجم کذا ک رحیم باضم کذ ک د قول تعالیے و اقرب رحیم قدیحک الحاد بالضم ایضاً رفع ک افت - و رحیم کذا ک یقایل رحیم و تر حمی علیه - و تر جم القوم ایه رحیم بعضی اعضا - رحیوت من الرحمه یقایل رہوت خیمن رحیوت ای لان تریب پیهرس ای ترجم رحیم مر جم و مر حم شند و علمها لغتہ رحیل رحیم بخشانیده و هبا اسان مشتھان من از حم و فیله همانم آن وندم و چا بجسته و بخواز عکر بر ایاسین او اذ اختلفت اشتھا قهاء علی طریق التوكید کما یقایل فلان جاؤ مجهرا لآ ان الرحل مخصوص باشد تعالیے لا بجز ران</p>	<p>دار جام و آن سلگیا سے کلان باشد که برگز نمود تا خر پیش شود قبل فی و صید لاتر جمیا قبرے ایه لا تخلوا علیه الرحیم ارادان المتنم تبره والحدیه رفع</p> <p>رحم</p> <p>صار بر جان لا برقیت علیه حقیقت امره - رحیم بشجعین کو رحیم ایضاً مر جان رجل مر جم بالکسر ایه شدید کا ذیر جم به معادیه دفتر</p> <p>رخ</p> <p>رحم</p>
--	---	---

رغم

جاءه راه -
رجم کرد هر چیزی که بگردان چیزی با خل را
رمعت اش داده و خود را فی الحدیث البقر
شود من کل شجر دیگال کن این نویسته ثبت
لغات فاکثر من الاصلح داشتم من الاکل و
استرم اسماً مط مرست خواهد شد مردم بالکسر بگافر

رشم

و هر چیز با اسم باشد بالفتح لغه فیه - از تمام خود را
و مالی سنه حکم و لارجم اے بد بالفتح والضم فیها
و یقال ما لحکم و لارجم اے شی - مه باصنم
رسن پاره بوسیده قدم رام سچ - و بهائیت
ذو الرمة و یقال درفع ای بہر متادی بجهت - رسه
بالکسر استخوان بوسیده قدم رام سچ - و بوسیده
رمعت اک ۲۰) رسیم نعمت مدن قول تعالیٰ قال
من بھی ایظام دری ریم - مه بالکسر خاک

رضم

شاک - و بغراستخوان یقال ارم العظام دناده
فرم - و یقال جاءه بالضم والرم بالسر ما می بالمال
الکثیر و فخر رتا اے بیضا و یقال للشاة
اذا کامت مزوله مایرم منها مضریب اے
کسی من عظا مهالیم تیسبی شیخ سچ و ایم القوم
اے سکتو - ترم جنبان پدن اب ایمحت
سخن ترم ایم بالفتح نویعه از درختان دگیاد
ارام بالفتح نویعه از درختان دگیاد
بلکم باللام -

رطم

رخم - رخم - بشیئین آواز و سرالمیدن رمعت ک
فت هم ترم آوازگ و اندیدن ترمیم مشترک یقال ترم
الطاڑ و ترم القوس - ترمیوت ترم کردن زادوا
فیه الواڑ و ایتا کما فی مملکوت سر

رحم

از قم - ررم - جشن رمعت اض ۲۰) و زوم
اچکه الزی فی کره پیویزی حرکت خنکه خنقاً ای طریق

فرمی چکر و بالغین الجیکم کدک - در غست اش

اے رقبت غبہ تهاب
رغم - رغام - بالفتح خاک و یقال ارم اشد الفد
اے اصدق بالرقام دمنه حدیث عالیش رضی الله
تعالیٰ عنی ای اخشاب اسلویه دار غمیه - رغام
ذکر فی الغین و هی ایضاً قصبة الرقة - مراغم خشم
کردن با هم ترم غلب تردن رعن غلت لغات
خاک آسوده دن رمع بفتحها) مرغمه شله تعالیٰ
اسپیه علیه السلام بیشتر مرغمه - و یقال فعلت
ذکر شله الرغم من الفده - و یقال رعن
تفان بالفتح اذا لم يقدر عليه الا نصف
و یقال رغم ایله للشدر غما بالفتح والضم مرغم
بالضم وفتح الغین گریز جاسه و فتن جاسی
قول تعالیٰ پیچنے الارض مراغم کشید
و یعنیه -

در غست جا بیت رسیم الدارستان سرانے بالمین جوا
شده ترسیم شان سرانے جشنن رسیم آب روک
نادقد رسوم آنکه اثر پیل و سے بر زمین ماهدار
سخنی رسیم صدر مدن رمعت اض ۲۰) و نوعی
از ربات ایشتر رمعت اک ۲۰) والرسوم الذي یکی
علی السیر یو ما دلیلیت اقسام فران بردن سوکبر کو دلیل
داد یا کردن بر پیزیه و ثوب مرگم خلط -

رشم - رشم - هر کردن ایهار رارمعت اض ۲۰)
روشم مرجوین رشم بالخیک علف کشتنین هرایه
دو بیوی بردن طعام و حریص شدن بران رمع
ک اک ۲۰) هارشم نعمت منه و هر چه بروی خط باو
نگار باشد و چیزی اندک نکو همیده غیث
ارشم اے تلیل مذوم - و ایشم البرق اے
یعنی مثل اوشم -

رضم - رضم - رضام - شکمایی بزرگ کور
عمارت بیهم نند رخند کیه یقال رضم علیه اصر
یز رضم بالکسر ضم کار رضم فلان بسته با صحابه - والریم
البنا بالاصغر - در غست الارض مژده مدرع و رضم
بی الارض ای جلد بی الارض و رضم العیسی هنفه
درارے بھا الارض بر زدن مر حوم ایسب

کا دندشیخ عصبی -
رطم - رطم - در گل افگندن رمعت اض ۲۰)
از نظام در گل افگندن و در کارے ک نتو ان
از وسیع شدن یقال ارقط علیه امر رطم
با فتح و احق وزن فرخ فرج در رطم ای جل ریم
با حضم ای مکح دار ای اطم اللازم قشی -

ررحم - ررحم - با حضم آب ک از بینی گو سیند رور
پیشنه رمع بفتحها) رمعت ایشامه دار محنت
بینه شامه ررحم نعمت منه - رحمایی مثل خانی

یقان سلے اللہ منہا علی گزندہ اشتن یقان سلے اللہ
و پر دن یقان سلے الیہ اشی فشکے اے اخده دگوں
و اون بکم و فضا۔ وسلام کر دن یقان سلے علیہ اسلا
مع سلام کر دن۔ و کار بکے پر دن یقان سلے اسلام امرہ
ر قول تعالیٰ کوئن سلے و چڑھد وصلح دکار دن سلام
آورون۔ و فرو گذاشتن قسام قصالح مسالہ صاحب
استلام بسون سنگ را بسب با پست استسلام
گر دن اون یقان سلست و الجملہ اسلامت بالکسر فاد پہنچا
اسی موہق بین الخصر والبھر سلام بالکسر نام کی۔
سلام سلتم۔ کھترین دالتار غول۔ و سخن
و تھا سال۔

سلجم۔ جم۔ بالفتح در اسلام جم تیراٹی راز بکان
و یقان بجمل اسلام و سلام بالضم در اذ و اجمع فیما
سلام بالفتح۔

سلام سلجم۔ بالکسر نام مرد سلام بالفتح نام قبیله
مازسچ خشک کو نہ بر کشته اسلام حام گونہ بر کشتن۔
سلم۔ سلم۔ بافتح سوراخ و ذہر و بہا بالضم ایضاً
شوم سما هم ج۔ و ذہر دادن ذہر در طعام کر دن
و فصد کر دن یقان سمت سک ای خدودت فصد
و صلح کر دن در میان وکس۔ و سرفار و ره را استوار
کر دن رفع ناضم مثمن الحیا طاسوفا رسون
تکموم الانسان سامہ سو راخیا گوشی بین و دیان
مردم ستم کی بافتح و المضم سام (المجس) سو راخیا ان
ہر موہقی السما ایضاً بالفتح کل شیخ خرج من الجھ کا کوڈتہ۔ و
یقان لاسکم دلام خم غیر کر بیمان ستمان دور گیشی رہ
و سمت النعماء خدودت سائنس خاصہ تھا کیونہ اسما
و اعماقہ وجائز ذہر در اسلام ابرص کر بس اہل المشر
خاصہ و خوبیاں بیل المخواہ آنہا کو خویش بنا شد
فلان نیم ذکر الامر بالضم ای پسرو و نظر ما خورہ۔

و ملہ اخیر سلکہ کبیر اللام ایضاً نام مردی و سنگ سلام
ج سلیم بالتحفہ تمیلہ۔ نام مردی ابوسلیم نام مردے
سلام نام کوہنی نام مردی سلام تعین پیش دادن
بہا و مند پیغ سلام و گرد نہادن استسلام مثلہ
و درخت عضنا کہ سلکہ کمی سلام بالضم والتشدید پیزد بان
سلام ج۔ و رہا سکی الغرز بک سلام سلام
بالتشدید فیضا نام مرد ای سلام بالکسر اشی وصلح و بہ
یفتح و بکسر و بخیز کر و بیونت وسلام کر دن و اسلام و
مشت قرای بخکڑو خلوافی السلم کا ذکر یہ بعنایہ
السلام وصلح کنندہ یقان ای سلام من سالمی۔

سلام بالفتح تجھت و بے گزندگی۔ و گرد نہادن
و نامی از نامہ ای خدا شیعائی۔ و درختی وہ بالکسر ایضاً
سلامتی کی۔ و پاکی از عیسیٰ یقان سلام درخت سلامیا
الضم وفتح الیم استخوانی امگستان سلامی علی ھغا
استخوان کہ در پل ختر باشد سالم پوست میان بینی
و چشم۔ نام مردی سلیم مار گزیدہ کا نہم شفا روا الہ
با سلامت و درست سلام مردی قلب سلیم ای سلام
یقان بن کیست یقان لا بذری سلمہ با کان کذا او کذا
و لاندی سلمان دنپری سلمون دنپری سلمیں بانپری
شکن کان معناہ لا و اندرا لذی گشک با کان کذا
و کذا۔ دیتال لا و سلامنک با کان کذا و یقان اذہ
پرسی سلام با فن و غیثی و پیغ ایضاً ای اذربی سلامنک
قال الا خش تو زدی مضافت الی سلم و ہرنا و لزان
یس شی من الانسان ریضاف ای الفعل خیر سمار الزلان
کقول تعالیٰ تہارو تم شفعت ایضا و قیم صدقہم و مشک
قول الشاعر شعر، بایقند مون ایکیل زورا کان
علی سنا کہما داما ایضا ایضا ایقند مون سلامت
بے گزند و بے عجب شدن در بیش بالفتح رفع
سلام نام زلے و کی از دو کوہ طی۔ و حی از دار
ک اون ۱۰ یقان سلم خلان من لآفات سلامت سلیم باند

از گیسو را ہر و شب سلام بالضم نام سکے سخن تھیں مخفی
تحا و مغلہ۔ احمد بکترین کوہے۔

سخنم سخنم۔ سیاہی اسخنم لفت مرت سخنم سیاہی ذکر
تھیم سیاہ گردانہن ثوب سخنم المس بالضم جامہ
لہیز جون خزو قزو و اندان قریش سخنمقطن سخنم
لین المس لان بن السواد سخنم خا میتھرزم خوازخیز کیتے
سدم۔ سخنم۔ سخن تھیں بھیانی واندوہ رفع ک
ف ۲۰ نادم سادم ندان سد مان سوت و یقان
ہوا شیع۔ و یقان والہ ہم ولا سعدم الاداک۔ رکیت سد
بختین و سکون ہ۔ ادا و قندت یعنی آگزوہ شد سد
ذکر ۲۰ فخل غالب شہوت و رجل سد خشمیں فتحت
سندم فخل دہن بستہ سندم بالفتح شهر قوم لوٹ۔

سلم سرم۔ بالضم دمان رو دہ کو خیچ فھست
سر جم۔ سرم جم۔ در اذ خل سلم۔
سام سلیم۔ در خیست سیاہ۔
سر جم۔ سرم جم۔ در اذ۔

سلطم سلم۔ یقان نلان فی اسٹھر قورہ۔ اے
و سلطم و اشر فرم و بالصاد ذکر احمد مخلصہ علی القلب
اساطم ج۔ درع النار ایضاً یعنی اساتر المختیم سلطم
بختین سیاڑہ در یا سطام بالکسر تیزی شیع و فی الحیث
العرب سطام الناس ای صدم۔

سخم سخنم۔ تھیں نوئے ازر فنا رشت رفع بالفتح
تا اذ سخوم بالفتح لفت۔

سقلم سقام۔ بالفتح بیاری سقلم بالضم سقلم تھیں
کذکذکیش خون و حزن در عک اف ۱۰ فتویقیم
و سقلم ایلہ سقام پھاری غنج سقام نام دادی۔
سلام سلم۔ دلو کیک کو شہ دار دنام مردے
سلام نام زلے و کی از دو کوہ طی۔ و حی از دار
ک اکیل تھیں نام مردی از بینی قشیر وہا سلمان سلمان

سکھم	سکھم - گامنڈویک انداختن پہبے سبستی رفع ب ا عن بر سکھم کجیدر نعت منہ والیضاً نام مردے۔	الکاس یقال ساد و تیر سو ما ای مکتہ مکا سا - و استام علے کرد و قسا و مذا کذ کک - و سکھ بیک سبھہ حنت و اند تعالیٰ ایستہ - و سہر خسفاً ای او لیکو دیا هیعنی خواری و ندامت دادم او را او سا ای کفہ و سام ای تزو منہ سامت الرفع سیا تھٹو علامت و فشار دروے قولہ تعالیٰ سیا ہم شے چان و دراز بینی سلقو سائیدن و ندان ہر دن ان و تھت سلقاتہ با کسر گلگ مادہ -	ستوم بالفتح با دگرم و توئنث یقال من ستم یو منا باضم دویم سکوم سا نم صح - قال ابو عصیدۃ السکوم بالتفہ و قذکون باللیل و الحور باللیل و قذکون لیل نهار سامت بالفتح ذعی از مرغان سما مصح - وا یضاً اذاقہ مریعتہ سکم بالفتح رو باہ و نام مو ضعی جل سام ای خفیت سر لع سمانی بالضم ایضاً سکم بکبریں کچہ سکستہ بکسر تینیں ہو رچہ سرخ سام صح -
سلخام	سلخام - با کسر فراخ علق کھان سکم و در انہی و گرگ باریک و در ان پتوخ و اب سلخام کیتیں -	سلخام - سکم بالفتح رواہ و نام مو ضعی جل سام ای خفیت سر لع سمانی بالضم ایضاً سکم بکبریں کچہ سکستہ بکسر تینیں ہو رچہ سرخ سام صح -	سلخام - با لفتح کوہان اسنٹھ صح ریتام الڑٹ خخرا دو سلخام - اہمہ بالفتح و ضم النون اپنے تمہیت نم بکسر گلیاہ بلند بیکر سہن بزرگ کوہان یقال مار ستم علی وجہ الارض اسم الدنیان ای ارفق نسخ برآمدن بر جزیری نہیں کی بی زربشت - و تیکم اتفاقاً اشتعلج یعنی خرپشت کردن گورنا -
سلشم	سلشم - با لفتح کوہان اسنٹھ صح ریتام الڑٹ خخرا دو سلخام - اہمہ بالفتح و ضم النون اپنے تمہیت نم بکسر گلیاہ بلند بیکر سہن بزرگ کوہان یقال مار ستم علی وجہ الارض اسم الدنیان ای ارفق نسخ برآمدن بر جزیری نہیں کی بی زربشت - و تیکم اتفاقاً اشتعلج یعنی خرپشت کردن گورنا -	سلشم - سکم - تیر سام صح و بہرہ سمان بالضم صح - سکم الیست گر دا گردخا د سکم بر مخلط سکم سکم خویشی و تیکی سکم سام بالفتح گر می سکوم یقال سکم الرجل ہجو لا ادا احصار ب ح سکوم سام بالضم باریکی و تیکر و دی یقال سکم سکم و جمہ فتح الماءہ یسکم بالضم و الفتح سو ما و بیماری ختر بیکر سو م نعت سکم و بہرہ سمان و ابی سکم سام یہیقا ف باریک ابی سو اسکم التي غیرہا السفر سما ہمہ تیر قریب زدن ایہم یقال سامہن خسکلہ و اسکم بیکم اے افرع سکم افرع سکم تکاری کمہ قبیلہ و قلرش و با لمحہ - سکدوم - دیہی سکم قاضی خود فہم خویشی پیکت چھص -	سلشم - سکم سو مٹھ - با ضم نشان گوہنند و نشان ہو حرب سکم نشان حرپ بیکن بر خود و فی الحدیث تسو مو انان الملاک کو تقدیم سو مٹھ - سکوم گند شنیں بر کسے در مال تا ہرچہ بایکندر در بکریں سور و را بچرا و انجیل المسویۃ المرعیۃ اسکو مٹھ ایضاً المعلیمة تو و ل تعالیٰ من الملاک و سو مین یقال اخفیشیں و یکون سلیمین خلیم من قولہم سو مٹھ انجیل اے او سلیمان و مذ اسما نہ و انا حارہ باید و اللہ عن ان انجیل سو مٹھ و علیہما کبہ نما و غارت کردن یقال سو مٹھ علیس ای اعرج علیس و عشت فیکم قولہم تعلیم چاروں من طینیں سو مٹھ ای ہلپہما امثال اخوات ایم سام رگ بیسی زر در کان سما تکی و نام مردی و رگ و سند قولہم علیکیں اسکم و نام پرلوں خرو پھو ابوجو العرب تسو اسکم چرد و سو مٹھ چردیں اس عرف ا ض بیسکم سا کئی نعت سو اسکم صح اسما میکھن بر و دن سور و قولہم فیہی سیوں لسون فی الہجۃ
سلشم	سلشم - سکم سام - با لفتح و اند خود و میکو کوہان دھیل و دو ششہ بند بر صح -	سلشم - سکم سام - با لفتح و اند خود و میکو کوہان دھیل سلشم - سکم سام - با لفتح و اند خود و میکو کوہان دھیل	سلشم - سکم سام - با لفتح و اند خود و میکو کوہان دھیل سلشم - سکم سام - با لفتح و اند خود و میکو کوہان دھیل
شتم	شتم - شتم شام - شام ای م پکر و یو نت تر جل شامی و شامکم علی فعال و شامی منسوب و لایقال شامی و ماجانی الشہر می و روتہ غمول علی اقتضانہ علی ذکر الہدی و امرۃ شامیتہ بالتحفیت غیما شامی سوی دست چچہ و گذک ک شامیه یقال قعد فلان شامیه و یقال یا غلان شامیم با صاحبک اے خدهم شامیه و یقال نظرت نمہ و شامیه شوہم با خدم در فلان تیپیش بیکن رجل مشوم و مشکوم اشامیکیش ایامن و یقال شام غلان علی قومیشامم فو شام او ز جریلم شکوم و شتم بیکم فو شکوم قوم شامیم و لفظ لقول فو بشکوم - و کشاوم ہ فال بزدی بیکی تقویم خوششیں ای اشامیم نسبت کردن اشامیم بیشامیں -	شتم - شامیه جل کرد و اور امعن بفتحها اد ہوان لایک ب ان بیکل فید خل شم بیکن و لکھنہ مرد پر خوراک و سکم لمعظم و کرم مردیک غذا کو کوک غزہ بہناؤ و خستہ پر دردہ و قد اسکم و سکم بیکن اور غلاؤ و غلاؤ سکم بیکن - ان غلاؤ ادا و اسکم لمعن الی لظیہ الاروی و المیکم التجیع -	شتم - شتم سام - با لفتح و اند خود و میکو کوہان دھیل سلشم - سکم سام - با لفتح و اند خود و میکو کوہان دھیل
سیکھم	سیکھم - سکم سام - با لفتح و اند خود و میکو کوہان دھیل	سیکھم - سکم سام - با لفتح و اند خود و میکو کوہان دھیل	سلشم - سکم سام - با لفتح و اند خود و میکو کوہان دھیل

لضعفها وآخر الذي فيه الاشمام ساكن د كالسكن
مثل قول الشاعر عزتني النام لايور قنی الکرے
قال سیدونی العرب تشم القاف شيئا من الضمة والبراء
من الزجر فلو اعتدلت القاف بحركة الاشمام لا تضر بربت
والصادر من الكامل لأن تقطيع رقني الکری متغا علين و
ذکر من اركان الكامل تسبیحهم امر تفع مشهوم
شهمه . يقال شهمه اي افرصد مشهوم مذعور شهامة
تیز خاطر او حمالک شدن رمح بضمها فهو شهم لعدم منه
اي جلد ذکر الفتواد شیم خار پسک نوشہام غول .
شهم شهامة . خال شلام رح بشیم بشیوم اشیر باقی
شهم رح . دری اینضمه ضرب من السک . و مال شهامة
لأنه هر رایی ما قدر سودا رو لا بهضار شهوم بالضریبا
يقال پیامتنا الحنا رح شوهر حصار با ای سودها و
بیضها در وا و الیون عمر و پیغمبا مشتمل پوستی که بجهدر درمی باشد
در رحم مثنا نجف . شهم در نیام کردن و برکشیدن شکنیه دو
من الاصناف دو مردو اینکه سیستان با صید بزرگی رهرق
و جرگون زمعون و آنکه تو شکر الضرام ای و خله و انشام
الغی ای حصار منظور الیهم . انشیام در کاردن و بجزی
شکم با کسر خونی و خاکس هر کند و از زمین شهم رح نهای

شیخ الحنفیین بارہا سے بد و کلان و تجذیب ملک -
شیخ حنفی شیرود راز و آن مردم یا گردان او -
شیخ حنفی امراء ترجیح اعکردا غزالی عرف ایضا -
شیخ حنفی بالفتح میان مردم آشی کنانیدن شعور م -
بالضم در اند -

ششم - بن حیان شهادت فتح سصرابن اصیل محدث
و ذریبہ بن ششم و عدن بالموان صحابی و قول غسل
بیوم الشفیع لم پسروه و خلا ہرا و موضع کامن پوچھ
ششم - شخصیں نہ ہیستا از خواہو الہ بہشود شفیعیکے۔

شَلْكَمْ شَلْكَمْ - بالفتح والتشديد ينادي موضع بشاشيم و
يُقال هو اسم مدحية جسته المقدس بالعبرانية وهو
لا يصرف للجنس وزن الفعل -

د نام مردمی غیربران نام جائے۔
ششم- ششم دشتم دادون رفع مقداری ۲۰ کسی
غیره دشتم دادن از اینکه باید به مشاهده مساقیت
ششم مردنانووش روی دشتم مصادر مقدار رفع بضمها
و شیخ ششم پیره شحمة انس سنه محمد لا رضی سمار و غ
پسره شحمة الادن زرمه گوش ششم پیر بسیار خور نموده
و دارند ششم فریاد شحمة مصادر مقدار رفع بضمها و لیقان
ششم خلان صحابه ای طسم الشمر رفع بفتحها نهاد شحمة
شحمة پیر فردش ششم که که پیر خوارش حم بفتحه بین مصادر
مقدار رفع ک افت ۲۰

شخنام - شخنام - بوسی گردانیدن شیر و یقان
شخنام از لفظ اسلام دشخنام است فرمودن با الفتح و الکسر و خنمه خبر داد
شد قم - شدقم - نام فعل فرعان بن المندز خوش بسیار
فتران منوچهر بدان فعل وایضاً فرانگ گوشیده اند
میم ز آمد ه -

شندم - شیدمان - یضم المزال گرگ -
شرم - شروم - شریم - زن مخفناهه یعنی هر دو
فرجش یکی شده تا خرم ساختا پا از دریا و شگا فتن داشت
ماں دادن رفع ن اک ۲۰) صلتہ باللام عشب خرم
گیاه بیند که سر گامی دی خورد و شو و شارم پیر کل کل خوش
فتخ نه رابطگا فذ لشیر یخسته بالشترن صید و شگا
و غی حدیث این عمرانه اختیاری ناقه فرای بہا لشیر
النچهار فرد نا و نخرم ای تمرق و شتعق - شرمه بالضم
نام کوئے شرم کفته شنی رشدن رفع کیا (۲)

اگر می خواهیم بخوبی می توانیم این را کنیم
لیکن اگر می خواهیم بخوبی می توانیم این را کنیم
آنرا کنیم و آنرا بخوبی می توانیم این را کنیم
لیکن اگر می خواهیم بخوبی می توانیم این را کنیم

شتر	صلادم بالفتح حج.	خرماز بن آصرام وقت بریدن درخت شدن و درود	ششم - خراشیدن رعنون ارض ۲) و چهارمین گوشها
صلدر	صلقر صلقة - بر هزار دن دنمان با وصال فیدیم زائد -	شدن بقال صرم الرجال ذا افتخار اصطدام برین	بریده در کامی فشنر کیس سوی پوست پاره شد و بطریز
شتر صرم	صم - صمام - بالکسر سر بند قار و ره لقول صمت	انصرام نصرم بریده شدن و نصرم ای تجد - نصرام	شنبه کشله زند و معنی لعنی انگریزی اویمی پرده -
شتر صرم	القار و ره ای سده تهارع ف ارض ۲) دامت	ای تقاطع نصرم پاره کردن کوه را در بریدن درخت	شنبه - چرد حل فربه -
شتر صرم	القار و ره ای جلت ناصمام بصرم بفتحین کری رعن	رانا ذه مخرجه شهرستان بریده دلی نصرم بالکسر خانه ای	شنبه - چرد حل دراز -
شتر صرم	کاف ۲) اصم ثفت منه صرم حج - چهارصم او صلب	گلره شتر سقداری خود عیکس پاره ای هر صرم رکاف	غماز شنعا - چرد حل اتیاع او هور بالسین -
شتر صرم	صمت یسم ناشنودن صمام پاره کردن و کرشدن و	ح - اصرام گرگ وزرع صرم و دشت بی آب صرم	شنبه - چرد حل انداز -
شتر صرم	کری فتن کسی اتصام خوشین اکس اختن بقال اصوله	با شنج والکسر بزیده ای درخت بریده صرم باضم باقیمانده	شنا هیبرم - ذعست از ریحان و بقال بالفاء
شتر صرم	فصم و اصم یاضاً بعنه بقال صفت حصانه به ای الداء	شیرک بار و گیر دوشید و شفود - دنامی از نامه ای حرب	
صم	کثرت سعی لو القيت حمداء لم و سع لما و قع لاما لا لقع	و عین نصرم بالکسر و اس خشاده صرام شنی بقال بعل	
صم	علی لارضی بقال صمام صمام ای نقسام فی الکرت مقا	صمرم مرد پر جلد صرم و مصد و مه رعن بضمها هر شب	حتم صتم - درشت عبد صتم جمل صنم رجل صتم
صم	فند و داهیته و بقال للدایته سعی صمام مثل نظام ای پر	تاریک - و صحیح و بوسن لا خداداد بریده و قوله قلائے	بسکون انتار و تحریکها داجمع حتم - ناده صتم و بقال
صم	وقول امری قیسی صمی بند بحبل نهاد المعنی شهر اندال اسم	فاچحت کلام صرم ای احترقت خاسودت - صرمیه	الف صتم بالشکین ای تمام - دمال صتم و اسوان
صم	اه رجب تال الحکیمی ناسی بند کسلا دلایمی فیه صوت	عزیست بر کارهی پاره درگیگ قوده هجراء بقال افعی صرمیه	صتم بالضم ای تمام والحمد ون الصتم ما عدا الراق تضم
صم	و لام کر تدان فقیر سلاح لاد من الا شمر بحده - و	و پاره از تانستان و سلطان - وزین رو ده کشت تیرم	تام گوانیدن بقال الف صتم ای کمل - بشی صتم ای حکم
صم	بقال صرم بالعضا ای خرمه بدها - و صرم صدای ای ملک	و پژبار و زمی کیار خوردن بقال فلان یا کل الصیرم -	صحم - اصحم - ساده که بزردی زند اضحو نام مرد
صم	رعن ف ارض ۲) و تو لم علی اصم ای امشیل الشملة	صلکم - بقال حملکم - ای خرمه و فعده صکم کلش	صحما رکره از کره با پلده صحم - گردناک اصحام
صم	الی تعرف بمن الا لاسم لان اسوان طرب سان لاشتال	سختی بقال حملکم صوامی الدیر و بقال الفرس بیکم	ز رد زگ شدن وزرد شدن ترمه -
صم	و بدوان بیرو و الکسر عن بیکمه علی بیده العیسی دعائی	او اعشق علیه لجام و درا سر	صحغم - بقال حملکم - فاتح حم ای فائزه تصب
صلدم	الایسر غم بر ده نانیه من خلفه علی بیده العیسی دعائی	صلدم صلم - گوش از بن بر کندن رعن ف اکس	صلدم - صدم - کو فتن رعن ف اکس ۲)
صلدم	ایمین بیکمه جیسا و عهد الفقیه و چوان شیل شوب	رجل صلم لغت منه بصلدم گوش از بن بریده و بقال	صلدمه قصادم اصطدام باهم کو فتن و بر هزار
صلدم	ثم بر غصمن احمدی جایزه فیضه علیه شکمیه فیضه و من	نظامیم سلم اذ اذین و اذ کاره کلک خلقه - صلامه	تند میان بکسر الماء و کرایه پیشانی و فی الحشر
صلدم	فرجه - صرم بالکسر نام شیر و داهیه تقدیر دلیه و مارنگ	بالکسر گردی از مردم صلامه استدح - صیلم د اریمه	الصیر عین الصدمه تا اول اینی الصیر بجه خند اول
صلدم	چ - در بین الصدمه نام مردی تیزیر الشی خاصه و که	و شیره اصلدم از بن بر کندن -	الرزیته صدم ای الکسر بشاری که درسته و بشد و بغا
صلدم	بقال یوفی صیم قمه - و صیم المسو و برو شد چاهه	صلخم - اصلخم - بر پایی ایستادن -	تفخه و بوا القیاس -
صلدم	و لفتح زین و رشت - و نام جای تخدمام صدایه	صلخدم - صلخدم شتر استوار سیم زائد -	صرم - صرم - چه ع صرب و بیریان رعن
صلدم	بنیخ بران که از گرد و و نام شیری - تیزیره گلشتن	صلدم - فرس صلدم - بکسرین سپه استوار	قداک ۲) و سخن راخفع کردن بقال همراه کلام
صلدم	در کار و در عزیست - و گذشتی شیر از ناچ برده ای آی	صلدمه موشخ - راس صلامه بالضم سرخست	آی تطهیره الاسم الصرم بالضم و بریدن درخت